

РІК LXXIV, Ч. 1

СІЧЕНЬ – 2017 – JANUARY

№ 1, VOL. LXXIV

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXIV СІЧЕНЬ Ч. 1

Україномовний редактор – **Лариса Тополя**
Англомовний редактор – **Тамара Стадниченко**
Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,
Вірляна Ткач, Петруся Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXIV JANUARY № 1

Ukrainian-language editor – **Larysa Topolya**
English-language editor – **Tamara Stadnychenko**

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Uiana Zynych, Sviatoslava Goy-Strom,
Virlana Tkacz, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лариса Тополя. Ще одна точка відліку	1
Вдячність прихильникам СУА, жертводавцям, і відданим членкам	2
Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками	4
XXXI Конвенція Союзу Українок Америки	6
Ania Savage. Reflections on Vasyl Stus	7
JoAnn Myer Valenti, Ph.D. Women of Ukraine at the Heart of Change in the Revolution of Dignity	10
Згадай про солдата. Вірш невідомого автора	11
Irena Gramiak. Why We Joined	12
Лідія Слиж. Десятина у скарбничку нації	12
Наша обкладинка / Our Cover	15
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views.	16
Тетяна Ціж, Ірина Кравчук. Новини з життя Львівського обласного відділу Союзу українок	18
Святослава Гром-Стром. З чим ідемо в новий рік?	21
Доброчинність	22
Obituary/Відійшла у вічність	26
Діяльність округ і відділів СУА	28
Лідія Білоус. Лист-подяка	32
Ihor Magun. Reviving Your New Year's Health Resolution: Promises You Can Actually Keep	33
Нашим дітям	34
Наше харчування	36

На обкладинці: **Лідія Пясецька.** Мадонна.
On the Cover: **Lidia Piaseckuj.** Madonna.

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За⁴точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- **ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.**
- **Посмертні згадки та знімки** поміщуємо безкоштовно.
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця.**
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2017 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: **Оля Стасюк**

Канцелярійні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / *Our Life*

**203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706**

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою **членської вкладки** через відділ. **Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати.
Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch.

Subscribers are sent renewal letters.

Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

ЩЕ ОДНА ТОЧКА ВІДЛІКУ

За доброю традицією, проводжаючи рік минулий, ми оцінюємо пройдений шлях та визначаємо пляни на майбутнє. Охоплюючи думками прожитий проміжок часу, аналізуємо те, що зроблено, шукаємо пояснення тому, чого не досягли, та заглядаємо у завтрашній день. І входимо в новий рік зі сподіваннями на добрі зміни, на краще життя для себе, для своєї родини, для США та рідної України. І щоразу Новий рік — це точка відліку, з якої починаємо нове життя, творимо нові надії та сподівання.

2016-й рік був позначений багатьма пам'ятними подіями у житті США та України. Ми прожили його, працюючи над втіленням амбітних задумів, реалізуючи програму допомоги постраждалим в Україні під час Революції Гідності та в зоні АТО, підтримуючи розумну молодь на шляху здобування освіти та беручи участь у багатьох інших корисних і добрих справах. Ми усвідомлюємо, що разом з Україною пройшли не просто календарний рік, але епоху боротьби за її свободу та незалежність, за право українців жити гідно у власній країні.

Без сумніву, для кожної союзниці рік, що минув, був сповненим добром і любов'ю, надіями і тривогами, напруженою працею у пошуках правильних рішень та отриманням гарних результатів як нагороди за сумлінну і копітку роботу. Дякуємо всім, хто наполегливою щоденною діяльністю сприяв примноженню наших надбань, підвищенню авторитету США на теренах США, в Україні та світі. Особлива і сердечна шана всім читачам і дописувачам журналу «Наше життя» — за розуміння, підтримку та участь у творенні нашого видання. Віримо, що 2017-й рік буде щедрим на мир і добро, що підкріпить нас в помислах і ділах, підтримає у досягненні суспільної злагоди та гармонії у сім'ях. Упевнені: наша спільна праця, згуртованість, об'єднання зусиль дадуть змогу гідно відповідати на виклики сьогодення і, зберігаючи надбане, вийти на нові рубежі.

США об'єднує відкритих, позитивно налаштованих, активних і розумних жінок. На шпальтах журналу і далі хочемо бачити ваші дописи про неймовірні історії талановитих, мудрих і чуйних українок та американок, що творять добро для себе і своїх родин, для США та України. Пишіть нам про наповнене ці-

кавими і важливими подіями життя відділів і округ. Ми знайдемо місце для ваших роздумів про можливо не завжди просте, але гармонійне, щасливе мудре життя української жінки в Америці, надрукуємо відповіді на запитання, які вас цікавлять, надамо місце для демонстрації ваших талантів.

В Україні 2017-й рік проголошено Роком Української революції 1917 — 1921 рр., що зафіксовано у відповідному Указі Президента України Петра Порошенка від 22 січня 2016 року. У світовому масштабі, Генеральна Асамблея ООН затвердила прийняття 2017 р. Міжнародним роком сталого розвитку туризму. Календар на 2017 рік багатий і іншими подіями. Так, у січні відзначатимемо 172 роки з дня написання «Заповіту» Тараса Шевченка (7 січня); день народження українського поета, правозахисника Василя Стуса (8 січня); день народження українського поета, журналіста Василя Симоненка (8 січня); 135 років від дня народження Івана Огієнка — українського вченого, освітнього й релігійного діяча (14 січня). Маємо згадати про День Соборності України (22 січня), вшанувати переслідуваних і масово знищених у Міжнародний день пам'яті Голокосту (27 січня), запалити свічку, згадуючи тих, хто загинув у бою під Крутами (29 січня). Про ці та інші події повідомлятимемо вас в кожному числі журналу та будемо писати на сторінках «Нашого життя».

А наразі, дорогі союзниці, прийміть сердечні вітання з Новим роком та Різдвом!

Зичимо вам і вашим родинам сімейного добробуту, міцного здоров'я, щирої любові, миру та процвітання! Нехай 2017-ий рік принесе у ваші родини добро, радість, злагоду, достаток, натхнення на нові та вагомні перемоги. Нехай доля щедро обдаровує вас усілякими земними благами, а друзі, колеги, рідні та близькі ніколи не розчаровують.

Бажаємо у Новому 2017-му році знайти найцінніше, не упустити найважливіше, придбати найпотрібніше, отримати найприємніше, зберегти найдорожче, викинути незначиме, пробачити несправедливе і забути сумне!

Лариса Тополя,
редактор.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Дякуємо! ВСІМ ПРИХИЛЬНИКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ, НАШИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ І ВІДДАНИМ ЧЛЕНКАМ!

Завдяки Вашій підтримці і відданості від 2013 і Майдану Союз Українок Америки здійснив наступне:

\$150,000 Допомога студентам на Майдані (теплий одяг, ліки, проживання, ітд.)

\$210,000 Гуманітарна допомога солдатам в армії, пораненим воїнам та їхнім родинам. Відвідали поранених в шпиталях (Київ, Харків, Житомир, Львів, Дніпро, Запоріжжя) і передали фінансову допомогу. Сердечна подяка др. Марії Фуртак і др. Василеві Пазунякові за організування та супроводження нас під час цих візит. Також допомогли солдатам, які приїхали до Америки на лікування. Відділи Союзу Українок Америки адаптують родини полеглих воїнів від 2015 року (щомісячні стипендії).

\$140,000 «Простір Надії»- Союз Українок Америки є головний жертводавець клініки (лікування пост травматичних стресів, синдром і травм); частина Інституту Психічного Здоров'я при Українському Католицькому Університеті

\$50,000 Медичне обладнання до шпиталів (для ран, аналізатори крові, мікроскопи, тощо)

\$21,000 Оплатили 6 літніх і різдвяних таборів для дітей і жінок, батьки/чоловіки яких полягли на Сході України (Центр військового капелянства, Львівської Архиепархії УГКЦ Керівник отець Степан Сус).

\$15,000 Заплановано 3 різдвяні табори на 01/2017

і... постійна моральна підтримка нашого членства потребуючим в Україні!

ДІЮЧІ ПРОЕКТИ –

\$265,000 1130 стипендій надано від 2013 Стипендією Акцією Союзу Українок Америки, яка святкуватиме свою 50 річницю в 2017 році.

\$ 50,000 Соціальний проєкт «Лікарі об'єднуються заради допомоги дітям» (партнерство з лікарнею Шрайнерс в Бостоні, Масачусетс і опіковим відділом Львівської обласної дитячої лікарні № 8), а також кампанія профілактики опіків в околицях Львова.

\$ 65,000 Загальна допомога суспільної опіки США та сиротам від 2013 року.

\$ 7,000 Понад 100 самітніх бабусь з усіх областей України одержали Різдвяні і Великодні побажання та фінансову допомогу у 2016 році

\$100,000 Надалі підтримуємо Лекторій жіночих студій, заснований Союзом Українок Америки в 2013 році при Українському Католицькому Університеті у Львові, як ендавмент при Українській Католицькій Науковій Фундації.

** Фонд Ковалевих – щорічний (чергуєчий) конкурс історичних і літературних творів, переможці яких визначаються журі і нагороджуються грошовими нагородами – святкує 50-ліття у 2017 році!

** Оплатили видання книжки – збірника наукових досліджень про Наталію Кобринську разом з Союзом Українок України у 2015 році.

** Щомісяця від 1944 року видаємо офіційний двомовний журнал Союзу Українок

90+ РОКІВ ПРАЦЮЄМО ВІДДАНО В ГРОМАДІ!

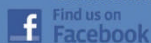
**ПРИЄДНУЙТЕСЬ, РАЗОМ МИ
ДОСЯГНЕМО БІЛЬШЕ.**

ЯК ДОПОМОГТИ:

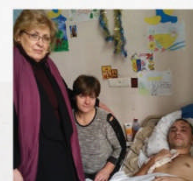
Чеки на ім'я: UNWLA
Надсилати за адресою: UNWLA
203 SECOND AVE, 5TH FLOOR
NEW YORK, NY 10003-5706

UNWLA
Ukrainian National Women's
League of America
www.unwla.org

Find us on
Facebook

Ukrainian National Women's League of America, Inc. is a non profit, tax exempt organization under IRS Code Section 501 (c) 3 and your contributions are tax deductible within the limits of IRS law.

THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA

Thank You! **TO ALL UNWLA SUPPORTERS, DONORS AND DEDICATED MEMBERS!**

Because of your support and dedication, since 2013 and Maidan, the UNWLA has been able to accomplish the following:

\$150,000 Aid to the students on the Maidan (warm clothing, medications, lodging, etc)

\$210,000 Humanitarian aid to soldiers on duty and those wounded and their families. Visited the wounded in the hospitals in Kyiv, Kharkiv, Zhytomyr, Lviv, Dnipro, Zaporizha and gave financial aid. Special thanks to Dr. Maria Furtak and Dr. Vasyl Pazyniak for arranging & accompanying us on these visits. Also helped the soldiers in the U.S. for treatment. Families of the fallen "adopted" by UNWLA branches nationwide since 2015 (monthly stipend)

\$140,000 "Prostir Nadii"- UNWLA major contributor to clinic (to treat PTSD and trauma); part of Mental Health Institute @ the Ukrainian Catholic University

\$50,000 Medical equipment to hospitals (ie wound care, blood analyzers, microscopes)

\$21,000 Funded 6 summer and Christmas camps for the children/wives who lost their fathers/husbands due to the war (Center for Military Chaplaincy, Ukr Catholic Archeparchy of Lviv, Rev. Fr. O. Sus)

\$15,000 Three Christmas camps planned for 01/2017
and...the unending moral support of our membership to those in need in Ukraine!

ONGOING PROJECTS –

\$265,000 1,130 scholarships awarded since 2013 by the UNWLA Scholarship Program which will be celebrating its 50th anniversary in 2017!

\$ 50,000 Supporting annual missions for pediatric burn victims in partnership with Doctors Collaborating to Help Children & Shriners' Hospital (Boston, MA) as well as burn prevention campaign in the Lviv vicinity

\$ 65,000 General social welfare; aid to orphans since 2013

\$ 7,000 Over 100 elderly "babusi" from all regions of Ukraine received Christmas/Easter greetings; financial gifts in 2016

\$100,000 Continued support of the Women's Studies Lectureship established by the UNWLA at the Ukrainian Catholic University, Lviv, in 2013 with an endowment at the Ukrainian Catholic Education Foundation

** Kovaliv Fund – annual alternating concourse for historical or literary works judged by a jury and awarded monetary awards – celebrating 50 years in 2017!

** Funded the book of a collection of academic research on Nataliya Kobrynska in cooperation with Soyuz Ukrainok Ukrainy (2015)

** Monthly publishing since 1944 of the official bilingual UNWLA magazine "Our Life"!

90+ YEARS OF SERVICE TO THE COMMUNITY!

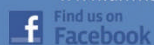
JOIN THE FORCES TO MAKE A REAL DIFFERENCE.

HOW TO DONATE:

Make checks payable to: UNWLA
Mail to: UNWLA
203 SECOND AVE, 5TH FLOOR
NEW YORK, NY 10003-5706

UNWLA
Ukrainian National Women's
League of America
www.unwla.org

Ukrainian National Women's League of America, Inc., is a non profit, tax exempt organization under IRS Code Section 501 (c) 3 and your contributions are tax deductible within the limits of IRS law.

Новий рік дарує кожній людині можливість особисто задуматися над роком, що минає, зробити проекти і постанови на наступний рік, поставити перед собою нові цілі. Але це може бути дуже доречно також для організацій, зокрема і для нашої. І навіть якщо з таких новорічних рішень часто наслідуються як з обіцянок, зроблених для того, щоб їх не дотриматися, я наслідуюсь зробити постанову для нашої організації, для себе і для наших членів на 2017-й рік з палкою та оптимістичною надією, що постанова буде виконана і дотримана.

«Передмовою» до цієї новорічної резолюції нехай буде підсумок праці СУА від початку Майдану у 2013-му році, який запрошую почитати у подячному монтажі на сторінках 2 і 3 цього числа «Нашого життя». Ці сторінки ілюструють наші важливі старання, і вони ж були розіслані для публікації протягом різдвяного періоду в різних виданнях української спільноти. У такий спосіб Екзекутива СУА вирішила публічно подякувати нашим доброзичливцям і всім членкам за підтримку цих надзвичайно важливих проектів. Події в Україні були рушієм проектів СУА від моменту його заснування, і цей рушійний принцип не перестає бути актуальним нині, а Союз Українок Америки визнаний в Україні як щедра, поважна і дуже ефективна організація.

Запропонована мною постанова полягає в такому: хай кожна з нас стане послом доброї волі Союзу Українок Америки. Роблячи це, кожна з нас може стати відзеркаленням наших останніх досягнень, які перелічені у подячній рекламі, і матиме за плечима нашу дев'ятдесятирічну історію. Наші досягнення є плодом численних особистих і спільних ініціатив, і частиною нашого обов'язку є пам'ятати, що представниці СУА діляться своїми талантами, висловлюються на підтримку прав людини, відстоюють гуманістичні точки зору всюди, де цього вимагає нагода: при ООН, в Національній Раді Жінок, на заходах, де присутні конгресмени і сенатори США, на

Всесвітньому Конгресі Українців, у Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій, тощо. Наша сила полягає в участі союзниць у всьому вищесказаному. А одним із аспектів такої участі є наша ідентичність послів доброї волі у співпраці з діаспорою і не тільки.

Ще у березні 2015-го року новообрана голова 136-го відділу СУА Наталія Сантарсієро на одній із перших зустрічей відділу у слові до зібраних дійсних і потенційних членок зробила наголос на важливості того, ким ми є і що ми робимо. Серед іншого, вона зауважила таке [переповідаю скорочено]:

«...можливо, багато не знають або не цінують престиж і гарну репутацію нашої організації... Ця організація була заснована в Нью Йорку в 1925-му році з п'яти українських жіночих організацій. Сьогодні наша організація простягається від Східного до Західного бережжя, з Півночі на Південь. Нас вітали в Білому домі і в Організації Об'єднаних Націй. Ми заснували один з найкращих, якщо не найкращий, етнічний музей у всьому США! Ми фінансували Лекторії жіночих студій при Українському Католицькому університеті. Наша програма стипендій виховала тисячі студентів з усього світу! Так, у цей час ми були дуже стурбовані подіями в Україні. СУА надав величезну моральну та фінансову підтримку, але наші зусилля малі порівняно з мільярдами доларів іноземної допомоги, яка направляється в Україну багатьма країнами. Україна повинна допомогти собі і зупинити корупцію!.. Ми ж повинні продовжувати працювати тут, в діаспорі, щоб зберегти живою нашу українську ідентичність і культуру. Протягом століть Україна пережила стільки потрясінь, не кажучи вже про географічні зміни та окупацію іншими країнами. Вражає, що ми зберегли національну ідентичність, культуру і спадщину!!! Це те, що робить нас українцями, і це щось дуже особливе! Приєднуючись до СУА, стаєш частиною 90-річної спадщини! Ми відзначаємо наше минуле і святкуємо спільне майбутнє!»

Очевидно, що пані Сантарсієро є послом доброї волі СУА. І зважаючи на роботу, свідком якої я стала в інших відділах і серед інших членок, у наших рядах є набагато більше таких послів. Сьогодні ми запрошуємо **всіх** союзниць долучитися до цієї високої місії – бути послом доброї волі СУА.

Але навіть зупинятися на одному рішенні, коли ми можемо досягти набагато більше? Ще одна постанова, яку ми спо-

діваємося виконати, – це разом виявляти потенційні проєкти, розраховані на наше членство та діаспору тут, в Сполучених Штатах. Заохочуємо наші відділи й округи до

обговорення цієї теми і до спілкування з нами у підготовці до XXXI Конвенції США! Ми відкриті для ваших ідей і внесків!

КАЛЕНДАР ПОДІЙ

У рамках ширшої діяльності спільноти США кілька наших представниць взяли участь у таких заходах:

1 грудня. В рамках Серії українських історичних зустрічей відбулася спеціальна подія «Україна в 25 років: Згадка Першого грудня» з нагоди 25-ї річниці національного референдуму, на якому 91 відсоток українського електорату проголосував на підтримку Деклярації про незалежність України. Цей вечірній форум, що відбувся у Науковому Товаристві Шевченка у Нью Йорку, зібрав науковців, дипломатів і свідків історичних подій, які привели до відновлення незалежності України. Як голова США, я була запрошена відкрити програму представленням професора Тараса Гунчака, видатного історика і одного зі свідків цієї історичної події.

8 грудня. При ООН відбувся щорічний день пам'яті жертв Голодомору. Серед промовців були Посол Володимир Єльченко, постійний представник України при ООН; Посол Сара Мендельсон, представник США до Економічної і соціальної Ради ООН; Посол Валерій Кучинський, колишній постійний представник України при ООН; Айла Баккалі, представниця Меджлісу кримськотатарського народу у США. Панельну дискусію модерував Андрій Добрянський з Українського Конгресового Комітету Америки.

13 грудня. Роксоляна Мисило, заступниця голови США із зовнішніх зв'язків, представляла організацію на закритих переговорах з помічником сенатора Менендеса Сарою Айкін (з вашингтонського бюро закордонних справ) та з старшим радником сенатора Захарі Райнаром (з штаб-квартири у Ньюарку, Нью Джерзі). Вони спілкувалися та проявили занепокоєність щодо можливого зняття з Росії санкцій з боку США новообраним президентом Трампом і недотримання умов Будапештського меморандуму, а також були стурбовані порушенням українського кордону. (У цій дискусії також брали участь Рома Лісович і Юрій Симчук з УНСоюзу, Мирон Смородський з Українсько-американської асоціації юристів і Тамара Галло з УККА).

ПОДЯКА

Дорогі читачі,

*наша довголітня головна редакторка
журналу «Наше Життя»*

Лідія Смиж

відходить на заслужену пенсію.

Щиро дякуємо їй за вірцеву працю і бажаємо всього найкращого у майбутньому.

Многая літа, дорога Лідіо!

Маємо шану привітати нову редакторку паню Лесю Тіполю. Вітаємо!

Управа Союзу Українок Америки.

XXXI КОНВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Наше членство-Наша сила • Our membership-Our strength
Конвенції США • XXXI • UNWLA Convention

Dear Members of the Ukrainian National Women’s League of America,
As part of our fund raising efforts for the 31st UNWLA Convention, which will be held at the Grand Hyatt in Tampa, Florida, May 26–29, 2017, we appeal to you, as well as your family and friends in hopes that you would consider becoming a “UNWLA ANGEL.”

Our Convention honors and celebrates the hard work and efforts of its membership. Your financial support will help make Convention XXXI a successful and memorable event.

We have established four levels of donations

DIAMOND (\$1,000+)	GOLD (\$500-\$999)
SILVER (\$100-\$499)	BRONZE (\$1-\$99)

All ANGELS will be listed in our Convention programs.
We thank you in advance for considering our request and for your generous support!

When donating, please make checks payable to:
UNWLA CONVENTION 2017 and send to

**UNWLA CONVENTION
C/O 11997 HEATHER WOODS CT.,
NAPLES, FL 34120.**

Sincerely,

**Marie Shandor,
Fundraising Chair**

**Natalie Santarsiero,
Convention Treasurer**

**Lidia Bilous,
Convention Chair**

The UNWLA, Inc., is a 501 (3) c non-profit tax-exempt organization. Your financial contribution may be tax deductible to the extent permitted by law.

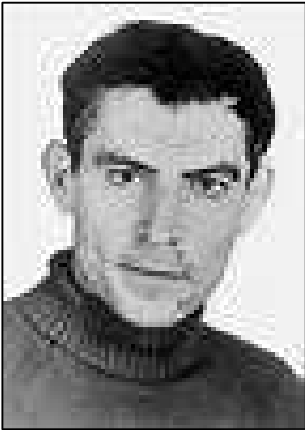
A COPY OF THE OFFICIAL REGISTRATION AND FINANCIAL INFORMATION MAY BE OBTAINED FROM THE DIVISION OF CONSUMER SERVICES BY CALLING TOLL-FREE (800-435-7352) IN FLORIDA OR (800-410-3800) OUTSIDE OF FLORIDA OR BY VISITING THE DEPARTMENT WEBSITE AT www.800helpfla.com. REGISTRATION DOES NOT IMPLY ENDORSEMENT, APPROVAL, OR RECOMMENDATION BY THE STATE.

REFLECTIONS ON VASYL STUS

by Ania Savage

If poet Vasyl Stus had survived the Soviet gulag, he would be marking his 79th birthday on January 6, the traditional Ukrainian Christmas Eve. Unfortunately, Stus died in 1985, in the prime of his life and creative output, shortly after being nominated for the Nobel Prize in Literature. He and his poetry merit attention and recognition on this solemn anniversary.

Vasyl Semenovych Stus was born in 1938 in the Vinnytsia Oblast, but his parents migrated east to Donetsk, where Stus attended local schools and graduated with honors from Donetsk University. In 1963, he enrolled at the Shevchenko Institute of Literature of Ukrainian Academy of Sciences in Kyiv. This appears to be the period of his radicalization and the start of harassment by Soviet censors. He became involved in the cultural ferment in Ukraine and met its leaders and participants, who came to be known as the “shestydesiatnyky” (the people of the sixties).”

Stus’s first two volumes of poetry were rejected by Soviet censors. Then, on September 7, 1972, he was arrested for “anti-Soviet agitation.” He served a five-year term in prison, followed by two years of exile in Russia. He returned to Kyiv in 1979 and soon joined the Ukrainian Helsinki Group, a human rights organization created in 1976 with the goal of monitoring Soviet compliance with the human rights provisions of Helsinki Accords signed in 1975. Eight months later, he was again arrested and sentenced to serve an additional 15 years (10 years’ imprisonment and 5 years of exile).

This second incarceration in the strict-regime camp in the Perm Oblast was unbearable. He was allowed no visits by his family and was continually harassed by the authorities. His health deteriorated, and his writings were confiscated and destroyed. In desperation, and despite worsening health, Stus went on a hunger strike. Denied medical attention, Vasyl Stus died in solitary confinement on September 4, 1985. Four years after his death, Stus’s remains were brought back to Kyiv, where an estimated 30,000 people attended his funeral. In 1993 Stus was posthumously awarded the Taras Shevchenko State Prize for Literature.

On June 11, 2016, Donetsk National university, relocated from the war zone in Donetsk to Vinnytsia, was renamed in his honor, a fitting tribute for someone with his intellect and strong will because even while being persecuted, Stus was able to share his poetry with others. Some of his work was smuggled to the West and published in German and English. Other poems survived with his family and were published by his son Dmytro in the 1990s. Many of his poems express his longing for his homeland and his family. Often, the motherland becomes one with the memory of his mother or his wife. This imagery is reflected in the three poems offered here in the original Ukrainian and in English translation. The latter does not attempt to replicate the intricate rhyming Stus used. Rather, the translation strives to capture the imagery and ethos of the poetry. It is worth noting that Stus has a robust presence on the Internet. Sites with English-language materials on Stus include Wikipedia, the Internet Encyclopedia of Ukraine, and the website of the University of Alberta.

Translator’s Note: I have been working on translating Stus’ poetry for several years and have received encouragement and help from many people along the way. Special thanks go to two women who spent much time on moving forward my efforts with good humor and patience: Natalya Voloshynovych, Senior Lecturer of Volyn National University, for preworking the literal translation of the selected poems and Olha Paris, formerly of Kherson, Ukraine, who now resides in the United States, is a UNWLA member, and spent hours helping polish the “umpteenth” draft with a smile.

About the translator: Ania Savage, who taught at Kyiv State University in the early 1990s as well as in Crimea, is the author of two award-winning books on Ukraine. *Return to Ukraine* is her account of the days following Ukraine’s declaration of independence in 1991. She is also the translator of *Thousands of Roads*, an autobiography by “Marichka,” a woman who joined the UPA as an adolescent courier and remained in the underground until she was captured in the early 1950s. Both books are available on amazon.com.

These poems were selected from the body of the poet's creative output. Stus did not title his poems, so they are numbered here in sequence and juxtaposed with corresponding English translations.

Poem 1

My cell, a space – four-by-four.
Wherever I look – a wall, an angle, a corner.
The gray concrete has eaten away at my soul,
This labyrinth of intersecting roads.
And farther away than death is my native land!
A well, a fence, two sad windows,
that glow in evening's fire.
Each windowpane – as if two embers –
worried eyes. It's you,
oh, my most holy, wayward mother!
It's no longer possible to ask for the way back to you
I seek you during your sleepless night.
But wait for me. Await. Wait,
Even if it's useless, wait, you other worldly one.
Pray to God for me.
And when I die – look for me in the other world.

Poem 1

Весь обшир мій – чотири на чотири.
Куди не глянь – то мур, куток і ріг.
Всю душу з'їв цей шлак лілово-сірий,
це плетиво заламаних доріг.
І дальша смерти – рідна батьківщина!
Колодязь, тин, і два вікна сумні,
що тліють у вечірньому вогні.
І в кожній шибі – ніби дві жарини –
журливі очі вставлено. Це ти,
о пресвята моя, зигзице-мати!
До тебе вже шляхів не напитати
і в ніч твою безсонну не зайти.
Та жди мене. Чекай мене. Чекай,
нехай і марне, але жди, блаженна.
І Господові помолись за мене.
А вмру – то й з того світу виглядай.

Poem 2

What are you dreaming of, my son,
casting down your merry eyes?
This wondrous world around us
attracts you by its mystery? Is it there,
in the spaces between the rough-hewn planks of the table
there where the worrisome joy of existence and hope
await you?
What are you dreaming of, my son, your little head
propped up by your hand? Such reverie,
such delight curves your lips,
such bliss plumps up your cheeks
into dimples. The possibility of us
parting forever suffocates me, breaks my
bleeding heart! So many years
and so many days have arisen between us,
like walls, stuccoed with slag.
And I am already descending down the steps
into the dungeon. Enough. Don't weep
I am not looking back. And only my shoulders
tremble like wings. In vain.
In vain. One cannot soar on wings
sagging from weeping.

Poem 2

Про що ти мрієш, сину мій, свої
щасливі очі долу попустивши?
Що незбагнений світ лежить довкола
і вабить таємницею? Про те,
що там, де стіл просвічує між збитих
не виструганих дощок, там чагує
на тебе журна радість існування
і нескінченні обрії надій?
Про що ти мрієш, сину мій, голівку
підперши ручкою? Така задума,
така відрада на твоїх устах,
таке блаженство на пухнастих лицях
збігає до ямок. О безберега
розлуко, не души мене, не тни
скривавленого серця! Стільки років
і стільки днів між нами височіє,
мов мури, взяті в шлаковий кожух.
А я вже сходами повільно сходжу
у підземелля. Досить. Не волай,
зрадлива пам'ятає. Повільно сходжу,
не озираючись. І тільки плечі
аж трусяться, мов крила. Задарма.
І – задарма. Бо не злетиш на крилах
прутких ридань... в у долі узголів'я.

Poem 3

Like a lion lurking in the brush at dusk,
until the skyline disappears, so, too, the horizon
flees from me in the black fissure of memory –
past or future.
Grains of sand whisper as they trickle from the hour-
glass,
temples crumble, though just erected,
And the wail mingles freely
with the flow of passing time.
Wherever you look, barren worlds
loom on the limitless horizon –
a slide show of images, like lithographs,
flickering on the white screen.
Like a lion lurking in the brush,
until the skyline disappears, so do I, tired
by the length of the journey, disintegrate like dust
because of separations and the scars of expectations.
Like a lion lurking in the vastness of the brush,
Blundering, so, too, do I, wander
cut off from you forever,
yet evoking you as if you were right here.
Beyond the barriers of black stockades
the magnificent orb of the sun is glowing crimson,
and farther – a flare, akin to my pain, is
fanned by the winds of my longing,
you glow. Like a pinpoint of light
On the blade of a glinting two-finger knife.
you glow like an ember in my darkness,
forewarned twice by waiting,
each circle binding us together.
Touching – and reverberating.
Like a lion lurking in the vastness of the brush,
blundering, so, too, do I, distance myself from you,
yet come closer.
Despair, will you bring us together or pull us apart?

Poem 3

Як лев, що причаївся в хащах присмерку,
заки й зблудив, отак від мене обрїю
відбїг, залїгши в чорних шпарах спогаду –
минувшини чи то будучини.
Сичить піщаним нашептом годинник,
розвалюються храми, щойно зведенї,
ї голос болю вільно розтікається
по ритї часу, що спливає вспак.
Стоять свїти зголілі довкруги
безобрїйні – куди не скинеш оком –
черга видїнь, немов дереворити,
на білому екранї миготять.
Як лев, що причаївся в хащах обрїю,
заки й зблудив, отак і я, зморившись
од тяготи дорїг, розтав, як порох
по розстанях і зазубнях чекань.
Як лев, що причаївся в хащах обрїю,
заки й зблудив, отак і я валандаюсь,
від тебе відмежований навїки,
ї всеспогаду – немов живу.
За частоколом чорних загород
багрїє сонця пишне покотьоло,
а далї – нїби цятка мого болю,
роз'ятрена вітрами начувань, –
ти свїтишся. Як крихта свїтла
в вістрі
пекучого двопалого ножа.
ї мерехтиш вогнем моїх темнот,
подвійно обережена чеканням,
ї кожне коло в'ється вколо стану.
Одне об одне вдаряється – ї ляцять.
Як лев, що причаївся в хащах обрїю,
заки й зблудив, отак і я від тебе
далїю, наближаючись.
Розлуко, ти порівняєш нас чи єдиниш?

Poetry is the spontaneous overflow of powerful feelings: it takes its origin from emotion recollected in tranquility. (William Wordsworth, 1820)

Poetry does not necessarily have to be beautiful to stick in the depths of our memory. (Collette 1949)

Letter to the Editors and the UNWLA

Thank you, CYA and editors for such a patriotic and pictorial magazine for and by women. It makes me feel connected with all the members and inspired through the wonderful accounts of the branches' events.

Congratulations on a job well done, Nashe Zhyttia! Wishing all the volunteers, contributors, and members of the UNWLA Peace in the New Year! Slava Ukraini!

Mary Zazulynec, Denver, Branch 38

Women of Ukraine at the Heart of Change in the Revolution of Dignity

by JoAnn Myer Valenti, Ph.D.

I am a retired academic, an emerita professor who taught science communication and environmental journalism at several universities for over three decades. During that time I wrote hundreds of book and film reviews along with producing mandatory peer-reviewed research publications. Even in my semi-retirement, rarely do I diverge from that science/environment genre. However, as the offspring of a strong Ukrainian mother and a member of the UNWLA, I am drawn to subjects related to my ethnic roots. This was the impetus for articles on three provocative films focused on Ukraine during the Sundance Film Festival in Utah and another at New York's Tribeca Film Festival, which were published in issues of *Our Life* two years ago. That was an exceptionally good year in film for reflecting on my roots. And now, finally, and to my surprise—make that pure joy—I can address a behind the scenes story from the notorious Maidan revolution exposing the powerful role of women in the brutal but ultimately successful effort to change a corrupt ruling authority in the battle for a more humane Ukraine. The film's message: Women united can attain much.

Women of Maidan, directed by Olha Onyshk, made its debut on the West Coast, specifically at the Culver City Film Festival (California) in December, following the film's world premiere at New York's Woodstock Film Festival in the fall of 2016. The film captures the actions of Ukrainian women—from the onset to the end—during the Maidan revolution when Ukraine was clearly on the brink of a crisis that continues today. Documentaries are often dismissed as “preaching to the choir,” only meaningful to those already engaged in the issue. This film, however, will touch not only the core of our Ukrainian souls, but also promises to reach out to educate those who have yet to fully grasp the situation in a country with far too little international recognition. More importantly, the film reports the story of how women of Ukraine, chanting “Moscow Brings Ruin” as they marched, helped lead their country to a better way of life and dismantled the aggression against them from those in authority at that time by driving out Russia's puppet Viktor Yanukovich.

The backdrop to the Maidan story is not

well known beyond the community of Ukrainian diaspora activists. It began in late 2013 when soldiers attacked a peaceful student rally. Comprised mostly of young women, the march was staged to support uniting with the values of humanism and justice within Europe. As two eleventh-grade girls tell the filmmaker, the attack against the students was brutal: “The Berkut police force, then soldiers, beat the boys first, then us.” Not surprisingly, the mothers of the injured students reacted, sparking a reaction that energized thousands of protesters from all over the country who descended upon the capital. The movement was labeled the Revolution of Dignity. Women led the movement, remaining at the site throughout the typically harsh winter, providing protestors with food and the tools needed for survival through not only the intense weather but against the continual ruthless attacks by corrupt government forces. Deaths mounted as soldiers aimed their bullets at unarmed peaceful protestors. In response, the protestors set up headquarters in the city hall, organizing medical services, a library, and even an area for artists. Their endurance eventually forced the regime to flee.

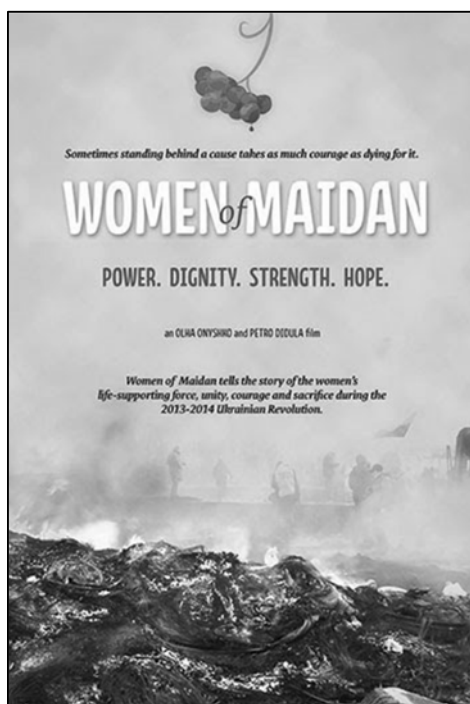
A haunting piano background music introduces the story and sustains the seriousness of those trying months. Anxious but hopeful faces of protestors building barricades with snow bags not sand bags are shown as they talk to the young soldiers; mothers of the activated soldiers cry out to their sons to drop their weapons and join the protest. “Together we are powerful” they chant. One interviewed woman explains “an instinct of self protection” roused women, then all parents, from all over the country to tell the government, “We defend our children.”

The weather was as brutal as the government. One repeated mantra: “Kyiv wakes up to fight the fat penguin.” Standing in freezing cold (-6 C degrees) and snow, the women yell, “We don't want our children to live in a police state.” The older women recall how they lost their own grandparents and parents to brutal regimes. Holding hands, smiling, and singing the Ukrainian national anthem, the women chant, “We refuse to give up.”

Watch for this screening ad in local media or online.

Eventually the movement is joined by celebrities, doctors, nurses, city mayors, priests, and even Miss Ukraine 2013. Elders and children sleep in shifts, some joining the masses daily after school or work. "Our children think for themselves," a woman tells a reporter. "They don't just sit in front of computers; they are warriors." Meanwhile, Yanukovich broadcasts via national media that women belong in kitchens. That statement alone reinforces the protest, bringing even more women to the streets. "Yanukovich, fly away to Moscow!" the women sing.

By January 2014 five protestors have been killed; many including journalists have been kidnapped and tortured. New laws against free speech are passed as tear gas and explosives challenge the movement for change. The protesters gather stones, burn tires, and wear gas masks. Some 10,000 troops appear with weapons to confront the growing resistance. In lethal attacks the

makeshift hospital is set afire and snipers shoot at health providers. Bodies lie in the streets. Over one hundred people, including two women, have been killed and many are missing. The chant is now, "Death to the criminal Yanukovich." As coffins pass by, the protesters cry, "Heroes don't die." By February 2014, Yanukovich flees to Russia.

The battle of Maidan expelled one corrupt government at great cost, but new battles erupted in Crimea and elsewhere in the country. The new resistance aimed directly at Putin. "Do what is right, not what is easy," the determined Ukrainian movement women tell the world as they point out

how Maidan broke prior gender issues in the country they love. As the film shows, women held the Maidan movement together. Men stayed to fight because the women stayed. The overarching message is that women united can attain much. Don't miss seeing this film when it comes to your area or appears on any number of media outlets. **Women of Maidan** will lift your spirits and charge your battery for battles ahead.

Згадай про солдата...

Коли вночі у дім квартиру, хату
Прийде різдво, ялинка і вогні –
Згадай хоч на хвилину про солдата,
Який в окопі мерзне на війні.

Який своє різдво зустрине в полі
Під кулі свист і вітру коляду...
Хай спогад твій йому тамує болі,
Хай щира згадка піднімає дух.

Бо в цьогорічнім році щастя й туга
Змішались в датах, цифрах, іменах...
Яке ж різдво без батька, сина, друга...
Які ж свята, коли іде війна?!

І в час, коли годинник цокне в тиші –
По вінця буде келих. Щастя... сміх...
Не говори тостів хвалебно-пишних,
А помолись за мертвих і живих.

*Із сайту Благодійного фонду «Віта Дольче»,
проект «Воїнам Світла від поетичної сотні України, присвячується...»*

WHY WE JOINED

by Irena Gramiak

My great grandmother, Stefania Holinatyj, joined UNWLA Branch 43 in Philadelphia because as a new immigrant she wanted to do as much as possible to preserve the Ukrainian culture and help those still in Ukraine. Throughout the years she became great friends with the women in her branch. They supported her, helped her, and continued to treat her as a vital member even when she could no longer attend meetings. My grandmother, Irena Pronczak, though she never joined the UNWLA because she had too many other commitments, always respected and praised the work the organization did. Many years later my mother, Chrystyna Prokopovych, joined the UNWLA. As curator of the Ukrainian Heritage Studies Center at Manor College, she felt that the two organizations could work very well together to teach both Ukrainians and non-Ukrainians about our culture and heritage. When she joined Branch 88 in Philadelphia she already knew all the members from school, Plast, and the Ukrainian community. All the women in the branch were close to her in age and had shared similar experiences.

When I was younger I never even thought of joining. Like many girls my age, I thought the UNWLA was an organization for “old” Ukrainian women. I didn’t know what the organization stood for or what its members did. I thought it was just a social group for older ladies. I did not know about the amazing bond of sisterhood that existed in the UNWLA or the strong impact it had on the Ukrainian community. Nevertheless, I am now the third woman out of four generations in my family to be a UNWLA member.

I had been active in the Ukrainian community all my life. As I grew older, school, work, and life in general took up most of my time, limiting other activities. Then, about seven years ago, I realized that I really wanted to get involved in the Ukrainian community again but also realized that I had “outgrown” some of the organizations I was once a part of. I was too old to be in a dance group or to go camping with Plast. I needed to find a group that I could feel comfortable joining and enjoyed working with. As fate would have it was at that time that Branch 88 was setting up a Ukrainian embroidery exhibit. I came to help, just as a volunteer, and discovered that I loved the group of women I was working with. I decided to sign up as a member because I strongly believed in their goal of preserving and perpetuating the Ukrainian culture.

I was a bit nervous at first because most of the women in Branch 88 have known me since the day I was born. I grew up knowing them as the mothers of my friends, teachers at Ukrainian school, and respected women of the Ukrainian community. I was a bit unsure as to how I would be accepted. As it turned out, I could not have chosen a better group of women to work with. From the day I joined I was completely accepted as an equal in the branch. The women were interested in hearing my ideas and respected my opinions. It was a wonderful feeling. I was no longer just the little girl they had watched growing up. They made me feel like I truly was their sister.

The sisterhood bond in Branch 88 is still amazing to me. Of course there are differences of opinion, and at times heated discussions between members may occur, but in true sister style if one of us is in need, the others come running. It could be to offer help, sympathy or just a sharp word to an outsider who has insulted one of our own. You see, we can pick on each other, but anyone else had better not dare. It is truly the best “sorority” you could ever join. Today the members in Branch 88 range in age from 30 to 80, making it the most diverse branch in Philadelphia. The different generations work together, learn from each other, and respect each other.

On a broader scale, the UNWLA as a whole is an amazing organization that does much for the Ukrainian community. Quite often the members’ hard work and dedication goes unrecognized, but they continue to fight for those oppressed and to help those in need. I am very proud and honored to be a UNWLA member and carry on the same traditions and work as my great grandmother did. If you are sitting on the sidelines wondering, like I did, how to get involved in something big, something powerful, something beautiful, then join the UNWLA and connect to the past, be the present, and shape the future.

If the first woman God ever made was strong enough to turn the world upside down all alone, these women together ought to be able to turn it back and turn it right side up again! — Sojourner Truth, 1851

ДЕСЯТИНА У СКАРБНИЧКУ НАЦІЇ

**Інтерв'ю з Наталією Годжик,
членкою 111-го Відділу США, Лос Анджелес,
Каліфорнія**

Наталія Годжик

Наталія Годжик виросла в українській учительській родині. Вже 16 років проживає в Америці. Виховує чудових синів – старшого Іллю і шестирічного Луку. За фахом вона логопед, працює з дітьми з обмеженими можливостями.

Численні зустрічі в Україні з волонтерами, воїнами й очевидцями АТО спонукали не байдужу жінку до конкретних акцій і дій по об'єднанню всіх зацікавлених у щасливому майбутньому України.

Її позиція є подвійно важливою, бо, по-перше, такі, як вона, є доброю зміною високопатріотичному повоєнному поколінню, а по-друге – ми гордимось, що в лавах Союзу Українок Америки стає більше родинних династій. Адже Наталія Годжик є донькою активної союзниці 62-го Відділу США в Глен Спей, Нью Йорк Святослави Гой-Стром – виховної референтки Головної Управи США.

Ви нещодавно стали членкою 111-го Відділу США ім. Алли Горської в Лос Анджелесі, який вже чверть століття пропагує на Тихоокеанському узбережжі Сполучених Штатів українську культуру. Як це сталося?

Головою 111-го Відділу США в Лос Анджелесі є надзвичайно хороша людина – пані Людмила Вусик. Ми не раз зустрічалися на різних українських заходах, святах і відчували взаємну приязнь у спілкуванні. Через деякий час, коли ми пізнали більше одна одну, при зустрічі в гостях однієї із союзниць, пані Людмила офіційно запропонувала вступити в США. Спочатку я завагалася, бо була дуже зайнята на той час і знала, що не зможу ефективно долучитися до роботи організації. Тепер я вважаю, що той день був моїм щасливим днем, і що я опинилася в потрібний час у правильному місці. Запрошення пані Людмили, її розуміння, бачення багатьох питань, ідей, які я виношувала з часів Майдану, надихнуло мене.

Чи вплинуло родинне виховання на рішення стати активною українкою?

В останні роки, коли задумуюсь над вихованням своїх синів, то ловлю себе на думці, що хочу передати їм багато з того, що було у моїй сім'ї. Я пишаюсь своєю сім'єю. Мої батьки – освічені люди, патріоти. Вони все життя збирали домашню бібліотеку, яка сягала від однієї стіни до другої, від підлоги до стелі. Саме вдома я почула імена Стуса,

Винниченка, Олени Теліги та багатьох інших, колись заборонених Великих українців. Були у нас і рідкісні, "вилучені з ужитку" книги. Я далеко не все читала, але бачила, як ними дорожать мама з татом та їх друзі. Коли моя мама очолила Тернопільський обласний Фонд культури, я відвідувала концерти і виставки, які вона організовувала. Пам'ятаю, як Фонд культури виступив ініціатором встановлення пам'ятника Івану Франку в центрі міста, коли на запрошення фонду Тернопіль відвідали капелла бандуристів з Америки й ансамбль українського танцю з Канади, театр з Братислави. Правда, я не була аж надто активною помічницею у маминих справах. Мені, п'ятнадцятирічній, було цікавіше проводити час з друзями.

З особливим теплом я згадую родинні Свят-вечори. І зараз я багато б віддала, щоб уся родина, як тоді, зібралася за одним столом...

Діти виховуються через сімейні цінності і оточення. Так, вони чують, що батьки їм говорять, але набагато краще вони бачать те, що батьки роблять. На рівні підсвідомості я отримала правильні приклади і мої батьки, напевно, навіть не вважали це вихованням. Але ті зернятка проросли, може трохи запізно, зате рясно.

Я чула про цікавий проект, який ви проводите в Україні. Розкажіть про це.

Трохи більше року, як я долучилася до організації показу фільму "Добровольці Божої

чоти" в Лос Анджелесі. Мені пощастило приймати у себе авторів фільму Леоніда Кантера та Івана Яснія, а також двох кіборгів – Олександра Чуба та Андрія Нагірного. Тих чотирьох днів було достатньо, щоб я захопилася силою впливу документального кіно, щоб мій 5-річний син почав малювати український прапор на всіх малюнках, щоб я пізнала багатьох прекрасних людей – активних і небайдужих українців, на яких можна було покластися, маючи всього сім днів для підготовки показу.

У ті дні у мене особливо загострилося почуття вини й усвідомлення, що ні гостинність, ні організаторські здібності, ні навіть матеріальні датки не можуть прирівнятись до тих жертв, які несуть ці мужні люди. Мені дуже захотілося допомогти. Тому, коли згодом пані Людмила сказала: "Ти маєш добру мету і багато запалу – вибирай будь-який важливий проєкт, а наш 111-й Відділ СУА тебе підтримає", я зрозуміла, що це мені поштовх і мій шанс.

Я отримала лист-прохання про сприяння від 111-го відділу СУА і поїхала на 6 тижнів в Україну. У скорому часі в рамках даного проєкту в Україні був відзнятий документальний фільм, сюжети якого і стали початком реалізації мого задуму.

Про що Ваш фільм?

Перш за все об'єктом нашої уваги є діти, молодь, як майбутнє Української держави, і мистецтво, як надійний засіб виховання. Друге – це те, що особливі, а деколи навіть унікальні для України ідеї не обов'язково потребують великих коштів чи часовкладення. А третє, найголовніше – це те, що тільки разом ми, українці, можемо вплинути на зміну країни. І не важливо, де ми живемо, в Україні, в США чи в Бразилії – нас об'єднує любов до рідної землі. А ще я вірю в те, що саме жінка є сердечком і початком змін на краще. І в процесі роботи над проєктом я постійно переконувалася в цьому.

Які Ваші враження від зустрічей в різних регіонах України?

Мені було приємно розповідати в Україні про добрі справи СУА, який відсвяткував своє 90-ліття. Я була горда, коли люди (особливо в Східних областях) дивувалися і захоплювались тим, що роблять союзнянки для своєї прабатьківщини, а ще

тепер, коли така велика хвиля волонтерського руху заповонила діаспорне життя.

Я з того проєкту виношу неповторні враження і висновки про ролі українського жіноцтва. Усі жінки, кого ми бачили у військовій формі, належать до когорти тих особистостей, про яких мріяла Мілена Рудницька, що вчила бути матір'ю в суспільстві і українкою в родині. Кожна мати може і повинна засвітити дитину добром і любов'ю. А джерелом у цій справі є шліфована віками наша духовна і культурна спадщина.

Чи буде мати змогу діаспора побачити Ваш фільм?

Я дуже на це сподіваюсь. Адже основна ціль фільму – показати справжню Україну тим українцям, які там не проживають, і беручи це за основу, об'єднати українців через океан. Знімальна група побувала на Півдні, Півночі, Заході і Сході України, ми зустрічалися з багатьма неординарними і відомими людьми. Ми були в захопленні від своїх героїв. Ми побачили Україну, подорожуючи на колесах. І ми закохалися в неї ще більше.

А ще дуже хотілося хлюпнути чогось сонячного і позитивного з екрану та сказати, що коли є такі люди в Україні, то вона є і буде!

Зараз фільм знаходиться в процесі редагування і монтажу. Але вже навесні плануємо перші покази в Сполучених Штатах.

Хто вам допомагає?

Нам щастить. Окрім 111-го Відділу СУА в Лос Анджелесі, нас підтримує компанія MEEEST і її директор пані Наталія Дзева-Брандафі.

Одним словом, жінками все починається і продовжується.

І взагалі, вперше по приїзді в Америку (а я тут вже 16 років), я відчуваю себе частиною великої сім'ї, що мене підтримує. І я надзвичайно вдячна за це Союзу Українок Америки та долі.

З синочком Іллею.

Що, на Вашу думку, треба робити, щоб про Союз Українок Америки знало більше людей, щоб росла кількість членів організації?

Скажу з власного досвіду. У нас, в Лос Анджелесі, з мамами, що водять дітей до школи українознавства, можна надзвичайно багато зробити. Вони здебільшого свідомо та радісно підключаються до українських справ. На них, я думаю, і взагалі, на шкільне середовище треба мати надію.

Також слід більше інформувати про свята, різні акції, ініціативи, які проводять

союзнянки. Згадаймо хоча б вислів Оноре де Бальзака: «Майбутнє нації в руках матерів».

Дуже дякую за цікаву розмову. Бажаю Вам успішного завершення проекту створення фільму про сучасну молодь в Україні, а також активної і творчої праці в Союзі Українок Америки. Надіюся побачити Вас на XXXI-й Конвенції СУА в травні 2017 року.

Розмову вела Лідія Служ.

Our Life Cover Artist

Lidia Piaseckyj, currently of Lexington, New York, was born in Zolochiv, Ukraine, in 1941 and immigrated to the United States via Austria in 1950. She studied art at Music and Art High School, graduating in 1959. Lidia then completed a degree in textiles at the Fashion Institute of New York. In the 1950s and early 1960s, she studied with artists Myroslaw Radysh and Liudmyla Morozova, and then with Charles Alsten at the Art Students League of New York. Her icons have been exhibited at the Ukrainian Institute of America (Icon Treasures, 1997), at the Ukrainian Mission to the United Nations, and in an exhibit titled The Contemporary Ukrainian Icon (1999–2000), which was featured at the Ukrainian Embassy in Washington, D.C. Her icons also appeared in a group exhibition titled Women Iconographers (Chicago, 2006) and in several UNWLA sponsored Ukrainian Museum benefit exhibitions. The artist participates in the annual Grazhda art exhibition held in Hunter, N.Y., as well as in exhibitions in local galleries. In her icons, she adheres to traditional techniques, while allowing herself artistic license in choosing color, style, and symbols. She works with egg-tempera, gold and silk on wood, and other media.

Наша обкладинка

Лідія Пясецька, Лексингтон (Нью Йорк) народилася в Золочеві (Україна) 1941 р. Батьки іммігрували до США через Австрію 1950 р. Вчилася в середній школі з музичним і мистецьким ухилом, закінчивши її 1959 р. Випускниця Інституту моди в Нью Йорку по спеціальності «дизайн тканин». В 1950-х і 1960-х рр. вчилася у мистців Мирослава Радиша, Людмили Морозової, а згодом у Чарльза Ольстена в Нью Йоркській мистецькій студентській лізі.

Її ікони виставлялися в Українському Інституті Америки на виставці «Скарби ікон» (1997), в Українському представництві при ООН та в Українському посольстві у Вашингтоні на виставці «Сучасна українська ікона» (1999-2000), а також на груповій виставці «Жінки-іконописці» в Чикаго (2006) та в ряді добродійних показів СУА в Українському Музеї. Виставлялася також на щорічній виставці у Гражді в Хантері, Н.Й. та місцевих галереях. У своїх іконах дотримується традиційної техніки, але дозволяє собі більше свободи в кольорі, стилі та символізмі. Використовує яечну темперу, золото й шовк на дереві, інші допоміжні техніки.

Marianna Zajac, UNWLA President

The New Year brings us an opportunity to personally contemplate on the previous year as well as to project into the coming year, to set goals, to make resolutions. This process can also be very relevant for an organization such as the UNWLA. Whereas New Year's resolutions are always laughed at as a promise made to be "broken," I will dare to make a resolution for our organization, for myself, and for our membership for 2017, with a fervent and optimistic hope that the resolution will be acted upon and kept.

As a preamble to this resolution, I begin by inviting you to read the summary of the UNWLA's work since the Maidan in 2013 included in the "thank you" montages on pages 2 and 3 of this month's issue of *Our Life*. These pages illustrate our momentous efforts and were sent for publication to the Ukrainian community press during this Christmas season as the Executive Board decided to publicly thank our supporters as well as our membership for supporting these amazing and extremely effective projects! Events in Ukraine have driven UNWLA projects since the organization's inception; the same driving principal is in force today, and the UNWLA is now recognized in Ukraine as a generous, respected, and very effective organization.

My proposed resolution is for each of us to commit to becoming a goodwill ambassador for the UNWLA. In doing so, we can each become a reflection of our most recent accomplishments as listed in our thank you ad and supported by our 90 year history. Our accomplishments are the product of many individual and joint endeavors, and part of the commitment is to remember that UNWLA representatives contribute their talents and voice the UNWLA's support of human rights and humanitarian positions at the United Nations, at the National Council of Women, to our U.S. Congressmen and Senators, to the World Congress of Ukrainians, to the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, and elsewhere as needed. Our strength lies in our membership's participation in all of the above, and that participation includes our identity as good

will ambassadors, sharing our work with the diaspora and beyond.

Back in March 2015, UNWLA Branch 136's newly elected president Natalie Santarsiero, at one of the branch's first meetings, emphasized to the gathering of members and potential members the importance of who we are and what we do. Among other things, she noted the following [excerpted and paraphrased]:

"... perhaps they do not know or do not appreciate the prestige and fine reputation of our organization . . . that this organization was founded in NYC in 1925 by 5 Ukrainian women's organizations! Today, our membership extends from East Coast to West Coast, from North to South. We are welcomed in the White House and in the United Nations. We founded one of the best, if not THE best ethnic museum in the entire US! We fund a Women's Studies Lectureship at the Ukrainian Catholic University. Our Scholarship Program has educated thousands of students throughout the world! Yes, at this time we are very much preoccupied with the events in Ukraine. The UNWLA has put forth tremendous moral and financial support, but our effort is small in comparison to billions of dollars of foreign aid being sent to Ukraine by many countries. Ukraine must help itself and stop the corruption! . . . We must continue to work here in the diaspora to keep our Ukrainian identity and culture alive. Throughout the centuries, Ukraine has lived through so much strife, not to mention geographical shifts and occupations by other countries. It is awe-inspiring that we have maintained our national identity, culture and heritage!!! That is what makes us, Ukrainians, and this is so special ! In joining the UNWLA, one becomes part of the 90-year old legacy!! We commemorate our past and celebrate our future!"

Clearly, Ms. Santarsiero is a UNWLA goodwill ambassador. And given the work I have witnessed in other branches and among other members, there are many other goodwill ambassadors in our ranks. Today, we invite **all** of our members to join the prestigious ranks of UNWLA ambassadors!

And why stop at one resolution, when we can achieve so much more? Another resolution that we hope to fulfill is to work together to discover potential projects focusing on our membership and diaspora here in the United States. We invite our branches and our regional councils to discuss this topic and to communicate with us as we prepare for the XXXI UNWLA Convention! We welcome your ideas and input!

Calendar of Events

As part of the UNWLA's extended community activities, several of our representatives attended and participated in the following events:

December 1. A Ukrainian Historical Encounters Series Special Event "Ukraine at 25: A December 1st Remembrance" was held on the 25th anniversary of a date when over 91% of Ukraine's electorate voted in a national referendum to support Ukraine's declaration of independence. The evening forum was held at the Shevchenko Scientific Society in New York City and brought together scholars, diplomats and eyewitnesses of the historic events that led to Ukraine's renewed independence. As UNWLA president, I was invited to open the program by introducing Professor Taras Hunczak, a renowned historian and one of the eyewitnesses of this historic event.

December 8. Annual commemoration of the Holodomor at the United Nations.

UNWLA President Marianna Zajac and Prof Taras Hunczak at "Ukraine at 25: December 1st Remembrance."

Speakers included Ambassador Volodymyr Yelchenko, Permanent Representative of Ukraine to the United Nations; Ambassador Sarah Mendelson, U.S. Representative on the Economic and Social Council of the United Nations; Ambassador Valery Kuchinsky, former ambassador of Ukraine to the United Nations; and Ayla Bakkalli, Representative of the Crimean Tatar Mejlis at the United Nations. The panel was moderated by Andrij Dobriansky, Ukrainian Coordinating Committee of the United States.

Holodomor commemoration at the United Nations

December 13. Roksolana Misilo, UNWLA Vice President of Public Relations, represented the organization at closed talks with Senator Menendez's Washington Bureau Foreign Relations aide Sara Aitkin and Senior Advisor Zachary Rynar at Senator Menendez's Newark, N.J., headquarters. Concern over possible removal of Russian sanctions by U.S. President-elect Trump, disregard for the Budapest memorandum, and concern over Ukrainian border violation were discussed. (Also participating in this discussion were Roma Lisovich and Yuriy Symchyk of the UNA, Myron Smorodsky of the Ukrainian American Lawyers Association, and Tamara Gallo of UCCA.)

Ukrainian community representatives with Senator Menendez's staff.

Новини з життя Львівського обласного відділу Союзу українок

2016 РІК БУВ ПРОГОЛОШЕНИЙ РОКОМ ІРИНИ СЕНИК

У 2003 році здійснено бандитський напад на Ірину Сенік. Я і тодішня голова СУ Львівщини Зоряна Білик разом із Героїнею світу Іриною Калинець – посестрою по засланнях із Іриною Сенік, їдемо до Борислава відвідати хвору. Наша героїня рада зустрічі, жартує, згадує веселі життєві історії, повна жаги до життя.

Настав 2016 рік і вже у Бориславі та Дрогобичі цей рік проголошено Роком Ірини Сенік, почесної членки Союзу українок, поетеси, мисткині, Героїні світу, володарки орденів «Княгині Ольги» та «За Мужність». З легкої руки голови Винниківського відділу СУ Стефанії Гілеті режисером-постановником обласної філармонії Люби Фітьо і під головуванням Ольги Пастушенко, голови СУ Львівщини, розроблено плян заходів відзначення Року Ірини Сенік.

Від 8 червня по 19 жовтня проведено урочисті академії. На Личаківському цвинтарі 7 червня, у переддень народження Ірини Сенік, членки управи СУ Львівщини та Галина Романишин, голова Нью Йоркської Округи Союзу Українок Америки, поклали квіти на могилу Ірини Сенік.

Під слоганом «Метелики спогадів» 8 червня у Народному домі міста Борислава та залі Дрогобицького університету м. Дрогобич і 29 червня у Львівській органній залі відбулися концерти. Програма концерту складена як спогад пройденого життєвого шляху Ірини Сенік під орудою заслуженої артистки Любові Фітьо. Гімн українських націоналістів «Зродились ми великої години» на слова Олесь Бабія виконав вокальний чоловічий квартет «LeonVochi». Пісню Ірини Чуми «На Підзамчі» виконала артистка філармонії Лілія Коструба та АІА «Високий Замок». Пісню Б. Веселовського «Лети, тужлива пісне» виконала Лілія Коструба. «Пахнуть липи в саду» на слова Ольги Ільків виконала артистка філармонії Оксана Гриб. Львівський бард Олесь Дяк

Ірина Сенік, Героїня світу.

вперше виконав дві пісні на слова Ірини Сенік - «В діброві спогадів моїх» і «Пісня Ірини». «Повстанське танго» (музика Марти Пашківської на слова Ольги Ільків) виконали Орест Цимбала та Оксана Гриб. Лемківську пісню «Кедь ми прийшла карта» виконав квартет «LeonVochi». «Гуцульський танок» М. Скорика з кінофільму «Тіні забутих предків» виконав АІА «Високий Замок». «Чого ти, місяченьку, жмуриш око» (музика Кос-Анатольського) виконав Орест Цимбала.

Артисти філармонії з великою відповідальністю ставилися до виступів. Вони в один день приїхати зі Львова автобусом, привезли з собою апаратуру й телебачення і дали благодійний концерт у двох містах. Це заслуговує на особливу похвалу.

Союзянки м. Борислав (голова Дарія Соловчук) тепло зустріли артистів і посестер зі Львова – голову Всеукраїнської організації СУ Ориславу Хомик, голову СУ Львівщини Ольгу Пастушенко, членів управи Лідію Бойчишин, Тетяну Ціж та Ірину Кравчук, голову СУ м. Винники Стефанію Гілету, союзняк м. Львова Віру Білевич і Ларису Лишегу. Гостей і артистів запросили оглянути виставку узорів і вишиванок Ірини Сенік та музей-кімнату Ірини Сенік в історичному музеї м. Борислав, експозицію до якої підготував Андрій Спас – біограф і вірний друг родини Сенік.

У Народному домі гості та мешканці м. Борислав слухали спогади про активну громадську діячку, ініціаторку важливих українських справ у вихованні молоді. Український правозахисник, член-засновник Української Гельсінської спілки і добрий приятель Ірини Сенік Мирослав Маринович звернув увагу на те, що, незважаючи на суворі режими сталінських років, вона завжди залишалась жінкою і українокою-націоналісткою, та поділився спогадами молодих літ із заслань, де перетиналися їхні дороги.

Хор с. Сокільник в Органній залі м. Львів.

У цей же день союзянки, гості й артисти відзначили 90-річчя з дня народження Ірини Сеник у м. Дрогобич. Союзянки міста (голова Леся Процик) запросили гостей до музею на виставку-експозицію робіт Ірини Сеник. Слово про Ірину Сеник у залі Дрогобицького університету виголосили міський голова Тарас Кучма, ректор університету Надія Скотна, священник Мирослав Соболта та Леся Процик. Мирослав Маринович ознайомив присутніх з поезією Ірини Сеник.

Урочистості «Метелики спогадів», присвячені Року Ірини Сеник, було продовжено 29 червня у Львові в Органній залі. Мешканці Львова слухали спомини поета, політв'язня, лавреата Національної

премії ім. Т. Шевченка Ігоря Калинця про мужню жінку, яку не зламали 34 роки заслання, не змінили її ставлення до людей, не знищили любові до рідної землі.

До концерту-спогаду артистів філармонії приєдналися хор с. Сокільник, дівочий ансамбль «Крайня хата» і Народний артист України бандурист Остап Стахів.

Під гаслом «Україно, ти моя молитва» 19 жовтня

завершено відзначення Року Ірини Сеник на сцені Львівської обласної філармонії – у залі, де не було вільних місць. Голова Львівської обласної адміністрації Олег Синютка та Мирослав Маринович мовили про незламність українських жінок і їх патріотизм, про Героїнь Світу, про значимість і необхідність пам'ятати та бути незламними в прагненні зробити майбутнє України достойним.

Р.С. 25 жовтня – у день відходу з життя Ірини Сеник – на Личаківському цвинтарі на її могилі запалали свічки і поклали квіти приятель Ірини Сеник Андрій Спас, а союзянки Львова і Борислава змовили молитву. Ірина Сеник «вернулася у Львів і буде в ньому вічно жити».

Тетяна Ціж, Ірина Кравчук.

БЛАГОРОДСТВО УКРАЇНСЬКИХ МЕЦЕНАТІВ

24 вересня 2016 року було урочисто відкрито інформаційну таблицю у честь Іллі та Івanni Кокорудзів, засновників Української жіночої гімназії, а тепер Львівської середньої школи № 5 по вулиці Кокорудзів, будинок № 3. У цій школі здобували освіту багато знаних у майбутньому союзянок. Однією з них була Ірина Сеник- Героїня світу, Голова Бориславської філії Союзу українок.

Панство Кокорудзів були відомими українськими діячами та меценатами. Так, вони побудували у 1934 році гімназію, тривалий час підтримували монахів-редемптористів у с. Дора (Івано-Франківщина), а для навчання гуцульських дітей ремесел заклали шевські та кравецькі майстерні, що працюють і донині.

З нагоди 80-ліття заснування школи її випускники Богдана Фуртак (почесна голова Львівської міської організації СУ), Тетяна Ціж (голова Секретаріату Львівського обласного відділу СУ), Ярослав Мотика (скульптор, лавреат Національної премії ім. Т.Г. Шевченка), Марта Мота та інші ініціювали й організували встановлення інформаційної таблиці. До шляхетної справи приєднався Тернопільський єпископ о. Теодор, який родом із с. Дора і добре знає про благочинні справи панства Кокорудзів. За його дорученням настоятель Святоуспенської лаври в Уневі ієромонах Ілля допоміг вирішити фінансові проблеми.

Були довгі ходіння по урядових коридорах міста за узгодженнями і дозволами. Але нарешті настав час урочистого відкриття і освячення таблиці. Священнослужитель

єпископ Львівський о.Венедикт, ієромонах Василій освятили таблицю. Старшокласники заспівали гімн гімназисток кокорудзянок. Присутні учні школи, випускники та директор школи п. Лариса Комарна з приємністю поділилися спогадами про славний благодійний спадок, подарований прийдешнім поколінням панством Кокорудзів.

Шануймо, пам'ятаймо і продовжуймо добродійно працювати на благо України, маючи за зразок благородство українських меценатів Іллі та Іванни Кокорудзів.

*Тетяна Ціж,
голова секретаріату СУ Львівщини.*

ЖІНКИ ПРОТИ ВІЙНИ»

Хо́да «Жінки проти війни».

2 жовтня 2016 року силами Союзу українок Львівщини проведено акцію «Жінки проти війни». Об 11 год. у церкві св. Михаїла акція розпочалася із Служби Божої, після якої священник ієромонах Василій благословив ініціативу союзниць.

За наявності дозволу і за сприяння усіх урядових інституцій було спляновано таку ходу центральною частиною м. Львів: церква св. Михаїла – вулиця В.Винниченка – вул. Руська і традиційно заключна зупинка (з виступами) біля пам'ятника Т. Шевченку. До ходи з лозунгами і транспарантами долучилися всі районні організації СУ області, жіноча волонтерська сотня при військовому шпиталі, мешканці міста, урядовці області на

чолі з головою обласної адміністрації п. Олегом Синюткою.

Біля пам'ятника Т. Шевченку із вступним словом виступила голова СУ Львівщини Ольга Пастушенко. Її виступ послужив лейтмотивом для наступних виступаючих, адже найбільшого болю завдає війна матерям, дружинам, нареченим. Почесна голова СУ Зоряна Білик зачитала «Вірші із серця війни» воїна АТО Бориса Гуменюка. Координатор волонтерської жіночої сотні Світлана Сидоренко розповіла, яку допомогу воїнам, родинам воїнів, пораненим надають жінки-волонтерки, жертвуючи власним здоров'ям, часом, потрібним для домашніх справ, збираючи необхідні ліки, одяг, продукти. Студентка Львівського національного університету ім. І. Франка Інна Короленко читала вірші, присвячені матерям.

Продовжило акцію літературне художньо-мистецьке дійство, яке організувала заступник голови СУ Львівщини Зіновія Лисак. Читці і хорові колективи союзниць з міст Рава Руська, Городок, Самбір, Сокаль, Соснівка, Новояворівськ, Винник своїми виступами переконували, що ідеали революції Гідності будуть відстояні і що українські жінки прагнуть миру, спокою та успішного розвитку нової України.

*Голова секретаріату СУ Львівщини
Тетяна Ціж.*

До уваги авторів і дописувачів!

Просимо надсилати статті, питання та пропозиції українською або англійською мовою електронною поштою на адресу, яка надрукована на другій сторінці обкладинки журналу «Наше Життя»: unwlaourlife@gmail.com

З ЧИМ ІДЕМО В НОВИЙ РІК?

Кожного разу із завершенням календарного року переглядаємо прожиті й пережите, знову плануємо і мріємо.

Минулий 2016-й рік був складним, напруженим, наповненим гіркими втратами... Усі небайдужі до подій в Україні люди об'єдналися спільною думкою, молитвою і працею задля миру на нашій прабатьківській землі.

Усі українські видання оповідали про добрі діла волонтерів, меценатів і жертводавців, що адресовані в поміч Україні.

Найбільшу гордість викликає активна і послідовна праця невтомних союзнок, які з усіх куточків Америки надсилали посилки і кошти українським біженцям, воїнам, сиротілим дітям і матерям. Ми жадібно і щемно вчитувалися у хроніку новин від членів Головної Управи СУА, які тривалий час перебували в Україні. Зокрема, із змістовних репортажів нашої голови Маріяни Заяць, із відеовиступів шановної референтки суспільної опіки Лідії Білоус, із розповідей членів делегації та інформацій у журналі «Наше життя» ми дізнавалися про конкретні зустрічі у госпіталях, сиротинцях, реабілітаційних центрах, волонтерських пунктах...

Низький уклін Вам, дорогі посестри, за величезну та різнопланову поміч, яку провели Ви у своїх відділах, округах, проявляючи материнське співчуття до травмованих, надаючи підтримку постраждалим нашим землякам!

Особливу подяку заслуговують ті союзнянки та відділи, що опікуються покаліченими війною хлопцями і надають їм належну допомогу та увагу тут, на американській землі. Вони без галасу, просто і сердечно підтримують і рятують українських синів-героїв.

Ми відчули, якою великою силою є наша єдність і наша віра!

Ми побачили тисячі достойних патріотів, одержимих впевненістю в щасливе майбутнє України.

Ми переконалися, що виростає нова могутня генерація свідомої молоді.

Ми побачили, що навіть далеко за межами рідної землі можна їй вірно служити.

Разом з тим, ми бачимо глобальну загрозу всьому світові з боку Росії й усвідомлюємо доцільність створення на теренах Америки Громадського комітету, який би координував діяльність усіх, створених тут,

українських організацій і об'єднань.

Про добрі справи СУА, на жаль, дуже мало пишуть в україномовній пресі. Це прикро, бо добрі справи 90-літньої діяльності нашої поважної організації є результатом належної організаційної бази, у яку закладено високі зразки християнської моралі та народних традицій.

Священними для нас були і залишаються духовні настанови прадідів. Кожна українська родина, дім мають і надалі бути першою духовною семінарією, де, особливо між шостим і чотирнадцятим роками життя, формується особистість, яка перебуває ще під повним впливом батьків.

Нам необхідна молодь для щастя і радості в родині і для майбутнього суспільного життя.

Повоєнне покоління української імміграції дало нам здебільшого достойні приклади морального та патріотичного виховання своїх дітей і внуків. Багато з них є сьогодні окрасою світового українства. Їх професіоналізм, досвід і навіть життя віддане сьогодні Україні. Увесь світ вже знає ці нові імена героїв. А скільки прекрасних українок – берегинь, матерів, бабусь, сестер є нині окрасою поважної організації СУА, вони навчають нас, надихають і підтримують. Шануймо їх і наслідуймо. Низький уклін кожній із них і безмежна шана їх матерям.

На порозі 2017 р. кожна з нас повинна запитати себе: «Чи все я роблю, маючи в СУА високий обов'язок матері, бабусі, українки? Чи я є прикладом для інших у родині? Чи достатньо активною і мудрою є моя любов до рідних і до ближнього?»

Хочу завершити своє звернення світлим листом подяки, який написала наша союзнянка, дорога і чарівна Лідія Білоус. Цей лист схвилював мене, бо це високий зразок вихованої дитини, що перейняла від батьків найдорожчі моральні скарби (див. стор. 32).

Бажаю всім, щоб і ваші діти та онуки так само радісно і гармонійно йшли по життю, як ця сонячна, високої душі українка – доня, дружина, мати, бабуся і подруга.

Многая літа їй і всім нам!

*Святослава Гой-Стром,
виховна референтка СУА.*

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

**ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!
CHRIST IS BORN! GLORIFY HIM!**

Вітаємо усіх наших добродіїв, співробітниць і стипендіатів З Новим 2017 Роком, Різдвам Христовим та Водохрищем!

Нехай Ісус Вас благословить ласками та добром!

** ** * ** * ** * ** * ** *

Вдячні стипендіяти пишуть...

Із Бразилії

Слава Ісусу Христу!

З радістю і вдячністю пишу цього листа з подякою Вам та моїм добродіям за велику і щедру допомогу в моїх студіях усі ті роки, що я навчалася... Буду молитися за Вас і за моїх спонсорів та працювати при громаді. Я успішно закінчила університет, факультет соціології. Коли я студіювала, я робила всі зусилля, щоб отримати добрі оцінки...

Моя родина даліше займається працею на полі. Мої батьки вдячні Вам за Ваше старання під час моїх студій.

Щиро вдячна,

Луселія Кулик

Понта Гросса, Парана, Бразилія

Спонсорами Луселії були 107-й Відділ США та Mrs. Margaret Kiec of N. J.

З України

...Дуже дякую за Вашу працю і за допомогу, яку Ви надаєте. Ці гроші багато чого значать для кожного з нас... Я відкладу їх на навчання в інституті... Дякую за Вашу підтримку, не тільки матеріальну, але й моральну. Дякую Вам усім за все!

Ваша Аня з Рівненської області, Україна.

...Мій батько загинув під гімн України... Хочу стати військовим, щоб захищати свою Україну, тому що я її люблю, як мій тато. Він таємно залишив мені свою каску з Майдану і записку: "На пам'ять моему синочку Алішеру. Синочку мій, люби рідну землю, нашу Україну. Якщо буде потрібно, стань на її захист. Не забувай за мене. Цілую. Обіймаю. Твій тато Гусетам".

Я мрію і готуюсь вступити до Волинського обласного військового ліцею з Вашою та мого спонсора Мирона Кравчука допомогою.

Алішер.

...У нашій країні й далі немає спокою і гинуть люди, багато людей. На жаль, це не закінчується, але я вірю, що усе скоро пройде і над нашою країною засвітить сонечко. Бог нам у цьому допоможе. Я ще раз хочу подякувати Вам за допомогу і доброту.

Наталія.

Спонсорами Наталії є довголітні та жертвенні добродії подр. Стефан та Володимира Сливоцькі.

У ПАМ'ЯТЬ

Замість квітів на свіжу могилу св. п. **Миколи Дармохвала** складаємо 50 дол. на Меморіальний фонд ім. Марії Полянської через 86-й Відділ США. Лярісса та Дмитро Пенцаки.

Замість квітів на свіжу могилу **Галі Дубрівної-Гураль** пересилаємо через 86-й Відділ США 50 дол. на Меморіальний фонд ім. Марії Полянської.

Лярісса та Дмитро Пенцаки.

In memory of our mother, **Taissa (Osinska) Decyk Meleshko** please accept our donation of \$500.00 to the Natalia Chaplenko and Taissa Meleshko Memorial Fund at the UNWLA Scholarship Program, through UNWLA Branch 98.

Drs. Viktor and Betsy Decyk,
Culver City, California.

In memory of **Lubko Hrynewycz** I am sending a \$200.00 donation to the UNWLA Scholarship Program.
Christina Danyluk.

ПОЖЕРТВИ за ЛИСТОПАД 2016 рік

10 000 дол. – подр. Стефан та Володимира Сливоцькі;

600 дол. – Надія Яворів (98);

по 500 дол. – Drs. Viktor and Betsy Decyk (98),

по 330 дол. – Олена Бойко (56), Aurelia Hrab (113),

Зенон і Христина Іванонко,

Dr George E. Jaskiw, MD, Таїса Яцусь (3), Alex I Khowaylo, Christine B. Smith, UNWLA Branch 98 (98);

Звернення до усіх спонсорів та жертводавців:

Повідомляємо, що з нагоди 50-ліття Стипендійної Акції СУА в 2017-му році приготується до друку 7-ма з ряду Звітна брошура Стипендійної Акції СУА за роки 2008-2016.

Якщо Ви ще досі не прислали нам своєї знімки до поміщення у цій книжечці, то просимо ласкаво вислати якнайскоріше на адресу: UNWLA Scholarship Program

PO Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

або через е-пошту: nazustrich@verizon.net

по 220 дол. – Андрій Т. Бачинський, Laada M. Bilaniuk, Dr & Mrs. Orest & Maria Kozicky, Oksana A Lew (56), Nicholas I & Germaine J. Milanytch Family Foundation, Jeffrey L & Sofia Shields (131), 65-й Відділ СУА (65), 83-й Відділ СУА (83);

165 дол. – Patricia S. Pylypec;

по 110 дол. – Dionizia Brochinsky(108), Jurij & M. Orysia Jacus (98), Bernard & Anna Krawczuk (98), Prof. Alexander J. Motyl, George & Zoriana Stawnychy, 125-й Відділ СУА (125);

100 дол. – George & Victoria Mischenko (98);

21 дол. – Рената Бігун (28);

20 дол. – Ольга Коваль (24).

Спасибі за Вашу благодійність!

За референтуру стипендій СУА *Анна Кравчук,*

почесна голова СУА,

М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

Запрошуємо загостити до нас за домовленням телефоном 732-441-9530.

Будь ласка, залишіть записку, або е-поштою: email: nazustrich@verizon.net

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

WAR VICTIMS' FUND ❖ ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ ГІДНОСТІ

1 900 дол. 12-ий Відділ СУА в Пармі, Огайо

In memory of **Mychajlo Belendiuk** -in lieu of flowers

\$1 000 Arthur Belendiuk.

\$100 Lida & Orest Bilous, Oksana Lew, Maria Nawarynsky, Nadia Iwanczuk.

\$50 Yara Litosch, Christine Kizyma, Natalie Sluzar, Slava Maluk & Lesia Popel, Bronia Skorupska, Oksana Kuzyshyn, Lida Kuzino, Orysia Swystun, Daria & Volodymyr Semegen, Anna Homick, Raisa Kochno, Lesia Tatarko.

\$25 Lidia Belendiuk, Jurij Mojsiak, Natalia Kuzyshyn, Semen & Zina Ferenc.

100 дол. У п'яту болючу річницю упокоєння нашого незабутнього мужа, батька і діда д-ра **Леоніда Мостовича.**

Оксана Мостович

\$100 In memory of **Olena Vaskul.**

UNWLA Branch 134 in New Jersey.

100 дол. В пам'ять сл. п. **Соні Масник.**

Ірена і Володимир Воловчук

50 дол. У світлу пам'ять бл.п. **Осипа Голинського.** Дружині Ірені і родині висловлюю сердечне співчуття.

Марта Данилюк з родиною

Пресовий фонд НАШЕ ЖИТТЯ Press Fund

OUR LIFE

\$25	In memory of Mrs. Mstyslava Van Meggelen UNWLA Branch 56		Horodysky, Luba Klachko, Maria Krychuk, Anna Makuch, Helen Obaranec, Iryna Ostapiuk, Mary Poliszczuk, Stefania Semuszczak, Lubomyra Yoldas.
\$25	In memory of Mrs. Maria Woly nec UNWLA Branch 56	\$20	Stefania Bresden, Martha Onuferko-Deblieu, Luba Pawlyk, Anna Zabrocky, Lidia Zacharkiw.
\$100	Maria Baczynsky, Marta Pereyma		
\$60	Myroslawa Korzeniowski.	\$15	Daria Baron, Martha Cybyk, Maryann Mysyshyn.
\$55	Lesia Albizati, Vera Levytska		
\$50	Nadia Bihun, Ulana Diachuk, Marta Harasowska, Maria Jarmoluk, Oksana Mostowycz, Tatiana Paslawsky, Daria Samotulka, Maria Sawycka, Annette Sawycky, Oksana Stanko, Luba Walchuk.	\$10	Nadia Haftkowycz, Halyna Holubec, Irene Iwanetz, Zorianna Klufas, Olha Kowal, Christina Lysobey, Anna Makuch, Kateryna Rosandich, Zirka Rudyk, Irene Russnak, Olga Stawnychy, Oksana Tryjak, Irene Wynnyk, Marta Zahalal.
\$30	Inna Momotiuk, Dr. Irene Rogutsky.	\$5	Stefania Kis, Oksana Pakush, Anna Sochockyj, Iwanna Strilbyckyj, Maria Syrylywyj, Oresta Tkachuk.
\$25	Renata Bihun, Marta Biskup, Marie Durbak, Mira Hankewych, Myrosia Hluszok, Lesya		

В пам'ять нашої покійної союзьки бл. п. **Дарії Войтини**

по 50 дол. Ростислав і Лорен Смик, Ростислав і Марія Смик, Лада Смик, Юрій і Арета Полянські.
по 25 дол. Наталка Симс, Марія Федків, Дарія Федорів.
17.50 дол. Ніля Бендюк
по 12.50 дол. Мирослава Голубець, Володимира Краснянська, Надя Дейчаківська.

по 10 дол. Стефанія Балагутрак, Стефа Оліяр, Ольга Демянчук, Христя Раковська.

ФОНД ДОПОМОГИ СИРОТАМ \$100 In memory of Maria Grabsky. Ola French

ЛИСТОПАД 2016

ФОНДИ

На тривалий **Фонд ім. 67-го Відділу СУА** складаємо 500 дол. 67-й Відділ СУА.

В пам'ять бл. п. **Миколи Дармохвала** відкриваю меморіальний фонд ім. **Миколи Дармохвала** і складаю **5,000 дол.**

Зоряна Гафткович.

На тривалий **Фонд ім. Володимира і Олени Шиприкевичів** складаю **300 дол.**

Марта Шиприкевич.

«\$400K Club»:

по 1,000 дол. - Дарія і Орест Темницькі, Ольга і д-р Ярослав Ставничі, Юрій і Зоряна Ставничі, Марія Мороз, СУА Округа Нью Йорк, Наталя Даниш, Роман і Андрея Кохановські, Володимир і Романа Пилип, Марта Мулик Баксер;

500 дол. – Vladimir & Anna Hursky deVassal.

ПОЖЕРТВИ на ВИСТАВКУ «СІМ»

5,000 дол – Аврелія Граб;

2,000 дол. – Dr. Mary Motyl & Joseph Laraia;

по **1,000 дол.** – проф. Рената Голод і проф. Олег Третьяк, Ліда Гайдучок, Марія Томоруг, Марта Салик-Яцушко, Андрей Гарасимьяк, проф. Ярослав і Алла Лешко, Роман і Марта Навроцькі, Надя Шмігель, Ігор і Марта Воевідки в пам'ять Романа Володимира Граба, Рома і Орест Черник, Катря Червоняк в пам'ять чоловіка Ярослава, Марта Левицька, Ллона і Петро Шиприкевич, Тамара Тершаковець, 83-й Відділ СУА, Округа СУА ?, Ірина Куровицька, Дарія Орест Темницькі.

Пожертви на виставку «Відлуння Карпат»

1,000 дол. – проф. Рената Голод і проф. Олег Третьяк;

500 дол. – Зоряна Гафткович.

ПОЖЕРТВИ НА МУЗЕЙ

14,574 дол. – Зі спадку Ольги Чипак;

10,000 дол. – Орест і Ліда Білоус, Фундація;

9,000 дол. – Ліда Гайдучок;

2,000 дол. – Nawrocky-Torielli Family Charitable Fund;

1,000 дол. – Богданна Титла, Галина Висовська і Ігор Сидоряк ;

1,050 дол. – Марія Шуст;

по 500 дол. - Володимир Була, Дарія Байко;

300 дол. – Данило Кунцьо;

125 дол. – д-р Юрій і Таня Кузич;

по 100 дол. – Мотря Кузич і Андрій Малецький, Maria L. Besoushko, Наталія Головінська , Katrusia Melnyk, Lidia Choma;

80 дол. – Марія Фізер;

60 дол. – Лідія Слиж і Святослав Левицький;

по 50 дол. – Ліда Калина, Марія Савицька, Roman Ferencevych;

40 дол. – Надія Нагірна;

36 дол. – Marianne C. Hrinda;

по 30 дол. – Maria Cybuk, Wictoria Wakulowska, Marianna Wakulowska, Oksana I. Wolchuk, Maria Wysowskyj;

по 26.95 дол. – Андрій Тершаковець, Merck Foundation matching Andrew Tershakovec;

20 дол. – Helen Smindak;

по 10 дол. – George M. Kinsey, Gloria Durka & Paul Bumbar, Col. Roman & Ulana Rondiak.

З НАГОДИ

З нагоди уродин **Ліди Закревської** складаю **30 дол.** Многая Літа!

Марта Салик-Яцушко.

In celebration of the birthday of **Jason Birchard** I am donating **\$100** to The Ukrainian Museum. Happy Birthday! Christina Wilson.

З нагоди уродин **Ірени Руснак** складаємо **80 дол.** на УМ. Бажаємо Многая Літа!

Іван і Люба Баран.

З подякою **Наталії Соневицькій** за добре діло, яке мене дуже втішило, складаю **50 дол.** на УМ через 56-й Відділ СУА. Олена Бойко.

UNWLA Branch 120 in Rochester, NY is very pleased to share that in honor of the 40-th anniversary of the Ukrainian Museum we held our own art exhibition which was inspired by women-artists exhibits at the museum held throughout the spring 2016. We are sending **\$300** donation collected at the event.

The Board and Endowment Committee of Bayonne, NJ wishes to acknowledge the exceptional, consistent and dedicated work of several Ukrainian organizations. We are pleased in this 2016 Jubilee Year of Mercy to donate **\$2,000** to the Ukrainian Museum towards the continuation of your extraordinary services.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

На свіжу могилу **св. п. Миколи Дамохвала** родина та приятелі складають пожертви на УМ:

по 1,000 дол. – проф. Рената Голод і проф. Олег Третьяк, Оксана Стеранка;

по 500 дол. – Христина Луцик, the Chaplynsky, Tasker & Samuelson Families;

по 300 дол. – Христина Данилюк, Мирон і Ольга Гнатейки, Ольга і Тарас Гунчак;

250 дол. – проф. Зірка і проф. Роман Воронка, Христина Вілсон;

220 дол. – Андрій і Ольга Ільницькі;

по 200 дол. – проф. Ярослав і Алла Лешко, Ірена Рішко, Ірина Куровицька, Юрій і Віра Гафткович Лесенський, Дарія Байко, Нестор і Аніза Шуст, Орест і Ліда Глют;

150 дол. – Марія Томоруг, Марія Шуст, Андрей Гарасимьяк, Юрій і Зоряна Ставничі, Мотря Кузич і Андрій Малецький;

по 100 дол. – Надія Гафткович, Марта Данилюк, Юрій і Арета Полянські, Микола Галів, Оксана Бавер, Борислав і Наталя Білаш, Ольга і Роман Попів, д-р Ігор і Арета Захарій, Юрій Клюфас, Diamantino & Deborah Ribeiro;

по 50 дол. – Романа Ляброс, Богдан і Ліля Калат, Уляна та Ігор Гринь, М. Wanda Вахер, Мирон і Дарія Яросевич, Мотря Мілянчик, Рома Шуган, Ліда і Володимир Базарко, Марія Яківчук;

40 дол. – Марія Ревакович;

30 дол. – Віра Лередез.

In **Fond memory of our family** member and good friend, **Mykola Darmochwal**, we are donat-

Christina Kyj Pluta

Christina was born in South Hampton, N.Y., the daughter of Ukrainian immigrants Wasył and Lydia Kyj. After graduating from Nether Providence High School, she attended Trinity College, earning a B.A. in Biology, and later attended Widener University, where she earned an MBA. Christina worked for a time at the Wistar Institute but eventually decided to join the family-owned business, Kyj's Bakery. Dedicated to the bakery's loyal customers, she specialized in designing and decorating specialty cakes.

An active supporter of many Ukrainian American organizations, Christina served for many years as president of UNWLA Branch 13 of the Philadelphia Regional Council. She had a dynamic, gregarious personality and delighted in conversing with friends and strangers alike.

Christina passed away on September 6, 2016, surrounded by her family. Relatives and friends bid a final farewell to her at a funeral mass held at Holy Myrrh-Bearers Ukrainian Catholic Church in Swarthmore, Pennsylvania. She is survived by her devoted husband John; their children Anne, Larissa, John, and Andrew; her brother Myroslaw and his wife Larissa; her sister-in-law Patricia; her niece and nephews Lada, Olesh, and Evhen; and many friends, including the women who worked with her during the years she served as UNWLA Branch 13 president. As one Branch 13 member noted, "Chris was the heart and soul of our branch. She is missed beyond words."

Donations in Christina's memory may be made to the Ukrainian Museum, the United Ukrainian American Relief Committee, or the Delaware Country (Pennsylvania) ASPCA.

ing **\$500** to the Ukrainian Museum. Laszlo & Mariyka (Haftkowycz) Szijj.

Donating in memory of **Christina Kyj Pluta** to The Ukrainian Museum:
\$500. – Anne Martineau; **\$200** – John Cienki; **\$50** - Motrja Laryssa Watters.

In memory of **Christina Kyj Pluta** the following donations were made by her friends from Svitlychka in PA: at **\$50** each – Maria Mizak, Larysa Stebly; at **\$40** each – Elizabeth Kolomyec, Anya Kowal; **25 дол.** – Olha Jakubowska; at **\$20** each – Stephania Zyblikewycz, Maria Chatryka, Justine Kunderewicz, Ivanka Leskiw, Lesia Gadach, Halia Stroutinsky, Tatjana Danyliw, Luba Kalyta, Irene Shoturma, Slava Halaway, Maria Denkowycz, Anna Yaworsky, Stefania Kernytsky, Anna Maria Cyhan, Roksolana Luciw, Marta Lesiuk, Olena Karpinch, Olia Krych Gwynn, Halyna Henhalo; **\$15** – Ulana Prociuk; **\$10** – Marta Yarymovkh.

У пам'ять св. п. **Алексіє і Марії Сокіл** складаю **380 дол.** Наталія Бей.

У пам'ять бл. п. **Іванни Ратич і Ростислава Ратич** складаємо **100 дол.**

Александр і Марія Леськів.

У пам'ять бл. п. **Іванни Ратич і Ростислава Ратич** складаю **100 дол.**

Ярослава Мулик.

У пам'ять бл. п. **Ростислава Ратич** складаю **30 дол.** Віра Квасовська-Легедз.

У пам'ять бл. п. **Іванни Ратич** складаю **100 дол.** д-р Осип Данко.

У пам'ять бл. п. **Миколи Єйни** складаємо **50 дол.** Наталя Олексин і Христина Олексин.

In memory of **Michael Belendiuk**, one our community leaders, I am donating **\$50** to The Ukrainian Museum. Yara Von Helbig.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

Ярослава Слиз Панчук

З глибоким сумом повідомляємо, що відійшла від нас довголітня членка управи 74-го Відділу СУА в Чикаго магістер фармації Ярослава Слиз Панчук. В 4-ох каденціях – пресова референтка Округної Управи СУА Чикаго.

Пані Слава – співзасновниця пластового куреня «Лісові Мавки», в молодості член ОУН, член УЛТПА та активна членка різних громадських організацій міста Чикаго.

Народилася 27 травня 1924 року в княжому городі Белз, Галичина в глибоко патріотичній родині судді Адольфа й Ольги (з Жолкевичів) Слижів.

В 1933-му році ціла родина переїхала до Львова. Середню освіту здобула в Академічній гімназії. Фармацевтичні студії почала у Львові дворічною практикою в аптеці "Під Темідою", приміщення якої знаходилось в самому центрі Львова і було центральним пунктом Краєвого зв'язку України із закордоном, а також таємним зв'язком і постачанням ліків для повстанців. 18-річна молода дівчина стає зв'язковою ОУН, знайомиться з командирами УПА та високопоставленими членами організації, як Дарія Ребет, Катруся Зарицька, Ростислав Волошин та ін. Її псевдо було «Рута».

В березні 1944 року більшовики наблизились до Львова і Славця покидає Львів разом з родиною. Через Словаччину родина Слижів опиняється в Німеччині.

В місті Ерлянгені продовжувала на Університеті Фридриха Александра свої фармацевтичні студії, які закінчила 1949 р. В студентські роки належала до "Української Студентської Громади", товариства "Обнова". Була у проводі ерлянгенської Пластової Станиці (кошова), причинилась до створення старшопластунського Куреня "Лісові Мавки".

Емігрувала до Америки в 1950 р., де в 1951 році одружилася з д-ром Ярославом Панчуком. В 1958 р. переїхала з чоловіком і родиною до Чикаго. Тут займалася вихованням дітей і громадською працею.

В Чикаго включилася в працю новоствореного 74-го Відділу СУА, де багато років була культурно-освітньою референткою. Її цікаві реферати на різні теми (прислані донею Христею Фединською) збагачували сторінки журналу «Наше Життя».

Мгр. Ярослава Панчук була членом Марійської Дружини та хору "Славута" при кафедрі св. Миколая. Авторка численних статей, репортажів, спогадів, які виголошувала на сходах вище поданих товариств, як також на місцевій радіо-годині С. і Л. Самбірських. В 30-ліття Куреня "Лісових Мавок" написала його історію.

Мгр. Ярослава Панчук разом з чоловіком Ярославом матеріально підтримували різні наукові, культурні, релігійні, харитативні установи в діаспорі та у відродженій Батьківщині.

Протягом свого життя пані Слава любила громадську діяльність та українське життя.

Дуже любила музику, часто ходила на концерти. Любила, як внуки співали та грали на фортепіані, бандурі, скрипці чи флейті. Любила всі види мистецтва, сама гарно малювала, любила ходити до музеїв на виставки.

Дуже любила Гантер, який нагадував їй рідні Карпати. Все тужила за Україною та вакаціями в Коломійі. Дуже любила ЧИТАТИ! Майже до останніх днів тримала книжку в руках!

В глибокому смутку Покійна залишила двох замужніх дочок Руту і Христину та чотирьох внуків: Маю, Михася, Зою і Олесю, яким передала любов до людей, до природи, до мистецтва і повагу до матірної землі України.

Союзнянки та пластуни, приятелі та ближча і дальша родина в США, Канаді і Україні назавжди збережуть пам'ять про завжди усмінену, симпатичну і позитивно настроєну Славцю Панчук та її життєве кредо – бути вірною Богові і Україні.

Вічна їй Пам'ять!

Л.С.

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ ОКРУГИ СУА НЬО ЙОРК

13 листопада 2016 року в Українському Народному Домі в Нью Йорку відбувся традиційний День Союзянки, присвячений відзначенню 160-ї річниці від дня народження геніяльного українського поета Івана Франка.

У святково прибраній залі голова Округу Нью Йорк Галина Романишин тепло привітала присутніх союзянок всіх шести відділів нашої Округи: 21-го – голова Наталія Тихович, 30-го – голова Надія Літепло, 64-го – голова Лідія Слиж, 83-го – голова Люба Шатанська, 113-го – голова Ілона Шиприкевич-Сочинська і 125-го – голова Марія Андрійович. Окремо пані Романишин вшанувала численних гостей, серед яких були представники фінансових установ, громадських організацій та преси.

Літературно-мистецьку програму свята підготували членки 64-го і 125-го Відділів СУА. Ведучою програми була Наталка Соневицька, мистецько-музейна референтка Округи і заступниця голови 64-го Відділу СУА.

Дуже цікаву та змістовну доповідь "Іван Франко і жіночий рух" підготувала і зачитала головний редактор журналу "Наше життя" і голова 64-го Відділу СУА Лідія Слиж. Зокрема, промовець наголосила, що «як би не Франко, емансипаційний рух стояв би довгі літа облогом. Наталія Кобринська, Уляна Кравченко, сестри Марія і Целіна Бурачинські, Текля Навроцька, Емілія Ничаївна, Ольга Озаркевич, Емілія Окуневська й інші передові жінки тих часів – це духові діти Івана Франка».

У газеті «Діло» Франко писав: «...Тільки той нарід здужає існувати тривале й повне національне життя, що в нього жінки пройняті свідомістю й ідеалами цього життя... Тільки розумні й освічені матері, сестри і жінки, що думають, можуть випроводити і виховати розумне й освічене покоління».

Вірш Франка "Каменярі" прочитала імпрезова референтка Округи Людмила Грабовська.

З приємністю присутні слухали пісні на вірші Івана Франка у виконанні союзянок 125-го Відділу СУА Алли Куцевич і Людмили Грабовської.

Пресова референтка округи Олена Не-

мелівська (125-й відділ) підготувала і прочитала доповідь про жінок у житті і творчості Івана Франка (за книгою Романа Горакка "Тричі мені являлася любов").

Софійка Зелик (64-й відділ) професійно прочитала відому казку І. Франка "Лис Микита".

Голова СУА Маріянна Заяць у своєму виступі з приємністю повідомила, що на прохання голови Союзу Українок України Орєслави Хомик СУА і 64-й Відділ СУА у 2015-му році профінансував видання книги "Йшла не тільки з духом часу, але й перед ним: Наталя Кобринська та літературний процес кінця XIX початку XX століття". Книга містить добірку наукових досліджень різних поколінь учених про Наталію Кобринську. До цієї книжки увійшли статті про участь Івана Франка у зародженні українського жіночого руху та про внесок письменника у його розвиток. Пані Заяць відзначила, що наша організація пишається можливістю бути партнером цього історичного дослідницького проекту. "З нагоди нинішньої зустрічі, п. Голово, Галю Романишин, ми, спонсори цієї унікальної книги (а це 64-й Відділ СУА і Пресовий фонд СУА) хочемо подарувати Окрузі Нью Йорк примірник цієї книги", – закінчила свій виступ голова СУА.

Почесна голова СУА Ірина Куровицька у своєму слові подала інформацію про зародження українського жіночого руху в Америці на початку XX ст., про перші жіночі організації, на основі яких утворився Союз Українок Америки. Пані Куровицька подякувала за прекрасно підготовлену програму свята та побажала союзянкам Округи СУА Нью Йорк дальших успіхів у праці на благо як СУА, так і України.

Надя Савчук, почесна членка СУА і почесна голова Округи Нью Йорк, поділилася спогадами про чудові багатолюдні Дні Союзянки, що проводились на Союзівці кожного літа. На учасників зустрічей там чекала не лише цікава тематична програма, але й мальовнича природа Кетскільських гір, які нагадують нам наші рідні Карпати.

Марта Кебало, головний репрезентант СФУЖО до ООН, щиро подякувала своїй попередниці Наді Шмігель за довголітню сум-

лінну працю в ООН. Пані Надя вклала у свою діяльність творчий ентузіазм і невичерпну енергію.

Після урочистої частини союзянок і гостей запросили до обіду, який поблагословив о. Ілля з церкви св. Юра. Смачний обід супроводжувався українськими мелодіями, що їх на скрипці майстерно виконував Мар'ян Подвірний.

Опісля було розіграно лотерію, кошики до якої приготували союзянки кожного відділу Округи.

Усі присутні тепло привітали Аллу Куцевич з нагородою – Орденем Святої Варвари

за багаторічну діяльність на посаді диригента хору Української Православної Церкви в Кліфтоні, Нью Джерзі.

Наприкінці голова Округи Галина Романишин подякувала Наталці Соневицькій за ведення програми, всім учасникам літературно-мистецької програми за цікаві виступи, а членкам 125-го Відділу СУА за декорування сцени та залі.

Завершився День Союзянки гучним «Многая Літа»!

Олена Немелівська,
пресова реф-ка Округи Нью Йорк.

Знімки на ст. 31.

1. Зліва направо: Галина Романишин, Ліда Семенюк, Наталка Соневицька, Ліда Слиж, Люба Шатанська, Наталія Тихович, Маріянна Заяць, Ірина Куровицька, Марійка Андрійович, Олена Немелівська, Надя Савчук.
2. Члени 83-го Відділу СУА, Нью Йорк.
3. Члени 21-го Відділу СУА, Бруклін.
4. Співають Люда Грабовська і Алла Куцевич.
5. Маріянна Заяць, голова СУА і Ліда Слиж, голова 64-го Відділу СУА дарують книжку – збірник наукових досліджень про Наталю Кобринську на руки голови Округи СУА Нью Йорк Галіні Романишин.
6. Члени 125-го Відділу СУА, Нью Йорк.
7. Члени 30-го Відділу СУА, Йонкерс.
8. Софійка Зелік.
9. Члени 64-го Відділу СУА, Нью Йорк.
10. Сидять: Маріянна Заяць, Ірина Куровицька, Галина Романишин, Богданна Курчак. Стоять: Мирон Заяць, Богдан Курчак, отець Ілля.
11. Зліва направо: Мотря Мілянч, Лаврентія Туркевич, Марта Антонів, Мирослава Мірошинченко, Валентин і Катерина Лабунські.
12. Зліва направо: Олена Верга, Надія Лешко, Галя і Петро Грицики, Леся Тополя та Олександр Мацука.
13. Загальний вигляд залі.

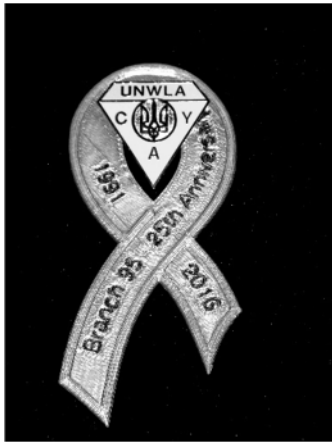
BRANCH 95 CELEBRATES SILVER ANNIVERSARY

by Marianna Crans

When Branch 95 (Mid Hudson Valley, New York) celebrated its 20th anniversary five years ago, we had a lavish celebration dinner to which we invited spouses, UNWLA leaders, sister branches, and various local community groups with whom we had worked over the years. Through displays and memorabilia, we illustrated our participation in local cultural, charity, and education events, what we had done to support the Ukrainian Museum in NYC, how we had hosted UNWLA events, supported UNWLA projects programs and initiatives here in the United States and in Ukraine, including our work assisting the victims of the Chornobyl nuclear disaster, supporting Ukraine's freedom and the Orange Revolution, commemorating the Holodomor, and engaging in various endeavors related to education, providing medical help, and promoting human rights and social justice.

Five years later, the work continues. But as we began planning to celebrate our 25th anniversary, our branch members decided to host a more intimate and meaningful celebration to remember and reflect on our work, to honor past and present members, to welcome new members, and to rededicate ourselves to the UNWLA and its ongoing endeavors and opportunities.

On Sunday, November 6, 2016, Branch 95 did just that in a solemn but joyful event hosted at our local community in Kerhonkson, N.Y. The event began with a mass celebrated by the Very Reverend Dr.

Pin with anniversary banner

Pins being blessed

Pins being presented to Br. 95 members

Ivan Kaszczak at Holy Trinity Ukrainian Catholic Church and attended by the local Ukrainian community.

Father Kaszczak commended branch members for our local and global work as part of the UNWLA. He then blessed special commemorative pins, which were in turn presented to each branch member. While retaining the design of the traditional diamond-shaped UNWLA member pin, the pin also sports a silver ribbon banner, created especially for the Branch 95 anniversary. The ribbon banner was designed to fit around and be worn with the UNWLA pin to commemorate our branch's years of service.

After posing for a formal branch photo in our vyshyvanky and pins, Branch 95 members and their guests enjoyed a lovely formal luncheon held at the Soyuzivka Heritage Center. Among toasts, remembrances, and thanks for all past work on behalf of Branch 95 and the UNWLA, our members re-committed themselves to continue to honor the purpose, the goals, and the vital work of the UNWLA for many more anniversaries to come.

Congratulations Branch 95!

A Note from the Editors: Guidelines for Submitting Articles to Our Life

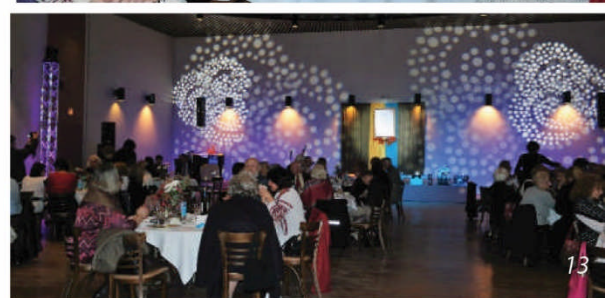
1. Please send each article as Word document attachment via email to unwlaourlife@gmail.com. Please DO NOT type your article into the body of your email or send as a PDF file.
2. **Identify your work.** In the subject line of your email, please provide title or subject of the article you are submitting for publication and designate whether the article is in English or Ukrainian. (type in ENG or UKR to identify which). If applicable, include UNWLA Branch #.
3. **The Only Time Spelling Really Counts.** We know a lot of people, but we do not know everyone and rely on our authors to provide correct spelling of first and last names of everyone mentioned in articles each time the names are mentioned. We don't like to guess which version is correct.
4. **Deadlines.** Producing a bilingual monthly magazine is a complex matter that requires extensive cooperation and coordination between and among authors, photographers, editors, and Computoprint. Editing and layout take time and effort and it is for this reason that we set deadlines for materials to be published in any given month. Materials submitted later than the designated deadline wreak havoc on the production process and often create unnecessary additional work for all concerned. Please note that all materials (articles and photos) for any given issue of the magazine must be received by the editors by the 5th of the month preceding the month of publication. Materials received after this deadline may be bumped to the next issue.

Last but not least: Please do not send identical articles to *Our Life* and any other publication simultaneously as this constitutes a breach of professional courtesy. (In some cases, it is also illegal to do this as it may violate copyright laws.) If you feel the information you wrote about is important enough to share with a broader or different audience, write a separate and distinct article for each publication.

Thank You for all your hard work and for your cooperation!

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ ОКРУТИ СУА НЬО ЙОРК

ЛИСТ-ПОДЯКА

Дорогі посестри!

З наближенням Дня Подяки в 2016 р. в Америці дозвольте мені поділитися з Вами дарами життя, за які я вдячна і дякую.

Я дякую Богу за мою сім'ю: дорогого чоловіка, дочок і їх чоловіків, сина і його дружину, найдорожчих внучок, родину і друзів по душі в Україні.

Я дякую Богу за моїх друзів, які підтримують мене і які були моїми попутниками по життю в школі і пластових та інших таборах. Я знаю, що я завжди можу покластися на них – коли світить сонце або коли паде дощ – чи в радості, чи в біді.

Я дякую Богові за життя, здоров'я і відносно благополуччя.

Я дякую Богові за свободу думки, слова, переконань та віросповідання, якими я маю честь користуватися в Америці – країні імігрантів, які живуть під одним прапором. Я дякую Богові і моїм близьким, що привезли мене в Америку, коли я була малою дитиною.

Тому, як громадянин цієї країни

імігрантів, я дякую за дари цієї країни. Тільки у вільній країні імігрантів українські жінки могли створити організацію, чия місія полягає в тому, щоб зберегти історію та культуру землі своїх предків, себто, створити Союз Українок Америки.

Я дякую Богові за тих, котрих мала честь зустріти та з ними познайомитися, як член СУА... Я впевнена, що немає іншої організації з таким почуттям українського товариського духу та спільноти, яка так щиро допомагає своїм українським братам і сестрам, коли є потреба.

Я дякую нашим засновницям за створення та розширення цієї організації, а своїй матері дякую за те, що долучила мене до неї.

Я дякую Богові за кожен гарну річ у моєму житті – від народження і донині; це все – найдорожчі дари.

А найбільше я дякую Богові, що я маю Його, щоб подякувати Йому в День Подяки!..

Лідія Білоус,
референтка суспільної опіки СУА

Guidelines for Submitting Photographs to Our Life

1. **Renaming your photos.** Please do not send photos named JPG126XYZ324 or something similar. ALL photos should be renamed and numbered, preferably in the sequence you would like them to appear in article. For example, #1 Branch 489, #2 Branch 489, #3 Branch 489, or some other system that makes it easy to identify what the photos are intended to illustrate and where they belong.

2. **Captions.** Please type a caption for each photo and provide this information at end of your article. Number each caption so that it corresponds with the photo it describes.

3. **Photo credits.** Please give credit where credit is due and let us know name(s) of photographer(s).

4. **Look at your photo before sending.** Please pick photos carefully and really look at what you are sending before you send. We generally will not publish photos that show lots and lots of backs of heads blocking the view of whatever or whoever was meaningful or important. We also reserve the right not to print photographs that are fuzzy or otherwise technically unacceptable.

5. **Technical matters.** Digital photography is sometimes wonderful and sometimes disastrous, and digital cameras are not created equal. Neither are cell phone cameras. Some simply take better photos than others. Please note that what might look fine on your telephone or computer screen may look washed out or fuzzy when transferred to paper. The worst of the worst are images copied from Facebook or other internet sites and pasted into emails or Word documents. Each copy and paste operation dilutes the resolution of the image and makes it fuzzier. If the camera or cell phone used to take the photo in the first place produced a low-resolution picture to begin with, each successive generation of the picture is worse.

Photo "resolution" is measured in something called DPI (dots per inch). The higher the number, the better the picture looks on paper. The ideal resolution for photographs printed on glossy paper like the paper used for *Our Life* is 300 dpi, and this is the dpi recommended by Marie Duplak of Computoprint, the outfit that has been printing *Our Life* since the 1970s. Most of the photos we receive have a significantly lower resolution, not because photographers are bad people but because most people don't know (and don't really even need to know) the relationship between resolution and print. I didn't know most of this either, so I asked experts (thank you Zoriana, Roma, Tania, Ilona, Maryka, Petro, and Drago).

Thank You

Revising Your New Year's Health Resolution: Promises You Can Actually Keep

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

When that clock struck at midnight on December 31, 2016, we welcomed in the new year. Some of you may have made resolutions to adopt a healthier eating pattern and lifestyle. But as the cold winter days drag on in January (especially for those of us who live in those climate zones subject to cold weather), most people begin to crave and search for comfort food. Gradually, the momentum of good intentions begins to stall and may even come to a screeching halt. This is precisely the time to revisit those good intentions. The following tips will get you back on track and may help inspire a healthier life style for the rest of the year and beyond.

The first step is to eliminate the word “diet” from your vocabulary. It literally is a four-letter word, and it promotes a feeling of deprivation. By forcing us to say “no” to food that we crave, it makes us want that food even more intensely. So replace that tedious and disagreeable four-letter word with a much more user-friendly three-word phrase: “modification in eating.” Of course, this is just a different way of saying the same thing but it sounds much less restrictive. Trust me and visualize the potential: If someone asks you “are you on a diet?” your answer will be “no, just modifying my eating.” Sounds better already, doesn't it?

Shopping habits are important. Stay away from things with high calories and fat content. If there is a lighter version of a product, choose it. We tend to eat more if a package is large, so buy smaller packages. Apply the same strategy to food servings. Studies have shown that we measure portion size visually based on the size of the plate and how much of that plate has food on it. So fool your brain by using smaller dishes. If your plate is smaller (say a desert plate vs. a dinner plate), you'll see more food. Paradoxically, most people feel full when they eat from a smaller plate and may feel hungry even if they eat the same amount of food served on a larger plate. It really works!

Food preparation also matters. If you can bake it, broil, it or microwave it, do so. Stay away from frying and avoid adding any fat or grease. Drink plenty of water. It helps you feel full. Add a squeeze of lemon or lime to keep your mouth happy. Also increase your fiber intake. Choose cereals that have a large fiber content. Not only will this satisfy your “right now” hunger, it will keep you from looking for something to eat too soon after a meal. Beans are a great source of protein and fiber. They are also a rich source of a fiber called “resistant starch.” This slows down the passage of food from the stomach and provides a sense of fullness. Popcorn is a good source of whole grain. It is big on volume, and this translates to the brain as “more filling.” Make sure the brand of popcorn you buy has limited added calories and stay away from the butter!

Fruit is always a good choice, especially because it is loaded with fiber and is a good source of vitamins and minerals. Raspberries rank very high on the list of good fruits because they provide eight grams of fiber per cup. This fruit is best when consumed whole; juicing removes healthful fiber. Fresh or frozen fruit is OK, but read labels because some frozen products contain added sugar. And don't forget your vegetables: celery, radishes, cucumber, peppers, salad greens (all types) and sauerkraut (a Ukrainian favorite) contain fewer than 20 calories per serving.

Don't forget to get a good night's sleep; eight hours will make your body feel good and will boost your strength. Work at being happy and be content with your age. Remember that age is just a number and only a state of mind. Try to rekindle that carefree feeling you associate with your youth. Somewhere between all your responsibilities, find time to carve out time dedicated for yourself. Designate this stress relief time—be it fifteen minutes or much longer—as “MY TIME” and don't let anyone or anything intrude. Meditate, do yoga, run, walk around the block, or find some other activity that is good for body and soul.

Adopt these good habits and you will surprise yourself; before you know it, you will recognize that you actually keeping that resolution and you can keep it going all year long. And don't worry; you are not alone in this healthy lifestyle. I will keep on encouraging you throughout the year!

Happy New Year to the New You!

«Діти – це наш дорогий скарб,
це наша надія, це – Молода Україна»

Олена Пчілка

ЩО СНИТЬСЯ ЯЛИНКАМ

Вірш Ольги Кравцової

Ліс заснув. Зима. Мороз.
Замело стежинки.
У хустини снігові
Вбралися ялинки.
Сниться їм веселий сміх,
Новорічне свято
Й на зелених гілочках
Іграшок багато.

ЗИМА

Вірш Миколи Возіюкова

На Україну випали сніги...
Уся земля у білосніжній льоді.
На небі місяць, як козак на волі.
А снігу, снігу, снігу навкруги!

ОЛЕНЯ

Вірш Дмитра Щербани

Заблукало оленя,
Прилягло собі й куня.
І маляті диво сниться:
Ніби мама-оленця
В глушині його сама
Віднайшла і обійма.
Раптом чує кризь дрімоту
Дотик чийсь ласкавий...
– Хто тут?
Зирк круг себе спроквола:
– Мама все ж мене знайшла!

СНІГУРА

СНІГОВИК

Вірш Галини Кирпи

Я – найбільший сніговик,
Я стояти довго звик.
Не беруся я на гору
І не лізу десь у пору,
Ні в барліг, ні на сосну.
І не мрію про весну,
Про новешкі сорочки,
Про стежки і про струмки.
Я стояти довго звик,
Бо на те я – сніговик.

НЕОБАЧНИЙ ЇЖАЧОК

Вірш Галини Нарожної

Вийшов з пірки на сніжок
Необачний їжачок
І промовив: – Ну і диво!
Холоднеча, а красиво.

ЗАЇНЬКО

Вірш Володимира Верховеня

Замітає землю сніг,
З лісу зайньоко прибіг.
Та й до мене в хатку,
Заспівав колядку:
“А я зайньоко малий,
Ти нічого не жалій:
Яблучко, морквинку —
Все клади в торбинку!
Ще й капустку не забудь!
Мама й тато вдома ждуть.
Принесу гостинчик —
Я ж у них одинчик!”

ГОРОБИНА

Вірш Валентини Бондаренко

Горобина в білій грудень
Червоніс у дворі.
Глянь, які червоногруді
Прилетіли снігурі!
Горобина для птахів,
Мов ширіг для дітлахів.

Намалювала Наталля Алексєнко

ЯЛОВИЧИНА З ГРИБАМИ В ПОРЦІЙНИХ ГОРНЯТКАХ

Складові:

1 фунт яловичини
1 морква середнього розміру
1 корінь петрушки
1 велика цибуля
1 ложка борошна
1 ложка помідорового пюре
¾ чашки сметани
10 унцій свіжих грибів
2 фунти картоплі
1,5 чашки грибного бульйону
1 зубець часнику
олія
сіль і спеції за смаком

Приготування:

Підготовлену яловичину нарізати шматочками, посипати сіллю, перцем, обсмажити, покласти в каструлю, додати нарізану моркву, корінь петрушки, трохи цибулі, води і тушкувати 35 – 40 хв.

Гриби обсмажити з цибулею, картоплю нарізати шматочками і також злегка обсмажити.

Тушковану яловичину, овочі, обсмажені гриби та картоплю вкласти шарами в порційні горнятка, додати спеції, сіль (за смаком).

Для соусу: борошно підсмажити, додати пасероване помідорове пюре, розвести грибним бульйоном та бульйоном, в якому тушкувалося м'ясо, довести все до кипіння, додати сметану і легко проварити.

Соусом залити вміст горняток.

Готувати при температурі 370 ° F 25 – 30 хв.

Готову страву притрусити зеленню та мілко нарізаним часником.

ЦИТРИНОВИЙ КРЕМ

Цитриновий крем – смачний, ніжний, ароматний, чарівний десерт до святкового столу. Найсмачніший крем вийде з солодкуватих та ароматних цитрин . Також слід звернути увагу на свіжість і жирність вершків, бо тільки свіжі вершки добре поєднуються з цитриною.

Складові:

цитрина - 2 шт.
вершки жирні – 16 унцій
розмарин - 1 гілочка
цукор – 4 унції

Для декору:

цукрова пудра
фігі
ягоди

Приготування:

Вершки налити у ємкість, додати цедру з 2 цитрин, гілочку розмарину і цукор. Поставити на середній вогонь і випарити наполовину, процідити. Додати цитриновий сік, легко перемішати, розлити по келихах або креманках, повністю охолодити. Маса повинна перетворитися у густий крем.

Цитриновий крем прикрасити фігами та будь-якими іншими сезонними фруктами, або тільки присипати цукровою пудрою. Смакує з тонким хрустким печивом.

Смачного Вам!

MASHA ARCHER

'maria muchin'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Meet Masha in the San Francisco
Opera Gift Shop
Friday September 11
thru Sunday December 13
Open during all performances
San Francisco Opera
301 Van Ness Avenue
San Francisco, CA
(415) 864-3330

Available online...

www.masha.org • RubyLane/mashaarcher
Etsy/MashaArcher • Ebay/mashabay

masha archer design studio • san francisco • 415.861.8157 • www.masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Рома Шуган
Христина Бойко
Софія Геврик
Роксоляна Мисило
Ірина Бучковська
Дарія Дроздовська
Зоряна Гафткович
Оксана Антонюк
Віра Кушнір
Марія Андрійович

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонденційна секретарка
- секретарка комунікацій
- скарбник
- фінансова секретарка
- вільна членка

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Віра Андрушків
Галина Генгалю
Галина Романишин
Ксеня Раковська
Дозя Кріслата
Любомира Калін
Уляна Зінич
Марія Кейд
Орися Зінич
Оля Черкас

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью Йорк
- Нью Джерсі
- Огайо
- Чікаго
- Нова Англія
- Центральний Нью Йорк
- зв'язкові віддалених відділів

РЕФЕРЕНТУРИ

Лідія Білоус
Святослава Гой-Стром
Хризанта Гентиш
Анна Кравчук
Ольга Дроздович
Оля Мовчан-Новак

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівар
- вільних членок

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон
Марія Томоруг
Рената Заяць
Ярослава Мулик

- голова
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос
Лариса Тополя
Тамара Стадниченко

- парламентарист
- україномовний редактор журналу "Наше Життя"
- англомовний редактор

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Українські взори. Серія 4, ст. 7 – Ukrainian Designs.
Взори з жіночих сорочок Калущини.